

SENÁT

PARLAMENTU
ČESKÉ REPUBLIKY

14. funkční období

3

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 104/2013 Sb.,
o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních,
ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

Lhůta pro projednání Senátem
uplyne 7. prosince 2022

(Navazuje na sněmovní tisk č. 175
z 9. volebního období PS PČR)

2022

ZÁKON

ze dne 2022,

kterým se mění zákon č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních

Čl. I

Zákon č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, ve znění zákona č. 77/2015 Sb., zákona č. 86/2015 Sb., zákona č. 55/2017 Sb., zákona č. 57/2017 Sb., zákona č. 178/2018 Sb., zákona č. 287/2018 Sb., zákona č. 111/2019 Sb., zákona č. 315/2019 Sb., zákona č. 333/2020 Sb., zákona č. 220/2021 Sb. a zákona č. 261/2021 Sb., se mění takto:

1. V § 1 se slova „a zapracovává“ nahrazují slovem „ , zapracovává“ a na konci textu se doplňují slova „a zároveň navazuje na přímo použitelné předpisy Evropské unie⁵³⁾“.

Poznámka pod čarou č. 53 zní:

„⁵³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1727 ze dne 14. listopadu 2018 o Agentuře Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech (Eurojust) a o nahrazení a zrušení rozhodnutí Rady 2002/187/SVV.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 ze dne 14. listopadu 2018 o vzájemném uznávání příkazů k zajištění a příkazů ke konfiskaci.“.

2. V poznámce pod čarou č. 1 se věta „Rozhodnutí Rady 2002/187/SVV ze dne 28. února 2002 o zřízení Evropské jednotky pro soudní spolupráci (Eurojust) za účelem posílení boje proti závažné trestné činnosti.“ zrušuje.
3. V § 2 písm. a) se slova „přímo použitelným předpisem Evropské unie upravujícím“ nahrazují slovy „nařízením Rady (EU) 2017/1939, kterým se provádí posílená spolupráce za účelem“.
4. V § 4 odst. 3 se slova „dohodě s Ministerstvem“ nahrazují slovy „vyjádření Ministerstva“.
5. V § 4 odst. 4 větě první se slova „dohodě s Ministerstvem zahraničních věcí a“ nahrazují slovy „vyjádření Ministerstva zahraničních věcí a po dohodě s“ a ve větě druhé se slova „takového souhlasu“ nahrazují slovy „takového vyjádření a dohody“.
6. V § 10 odst. 4 větě první se slova „věty první a třetí“ zrušují a slova „ , jehož orgány takovou osobu na území České republiky předaly, uhradit náklady spojené s jejím předáním“ se nahrazují slovy „uhradit náklady spojené s předáním takové osoby, pokud ji orgány tohoto cizího státu předaly do České republiky nebo se o to pokusily, avšak předání

takové osoby bránily okolnosti tímto cizím státem neovlivnitelné“ a ve větě druhé se slova „cizozemskému orgánu“ nahrazují slovy „orgánům cizího státu“.

7. V § 10 odst. 5 se slova „cizozemskému orgánu“ nahrazují slovy „do cizího státu“ a slova „od cizozemského orgánu“ se nahrazují slovy „z cizího státu“.
8. V § 11 odst. 2 se slova „předloží justiční orgán ministerstvu vyčíslení těchto nákladů a jejich odůvodnění, jakož i další potřebné údaje za účelem uplatnění jejich úhrady u cizího státu. Ministerstvo na základě vyčíslení“ nahrazují slovy „justiční orgán, který vyřídil žádost cizozemského orgánu o mezinárodní justiční spolupráci, nebo, není-li účetní jednotkou, účetní jednotka, pod kterou spadá“.
9. V § 11 odst. 3 větě poslední se slovo „ministerstvo“ nahrazuje slovy „justiční orgán, který podal žádost o mezinárodní justiční spolupráci, nebo, není-li účetní jednotkou, účetní jednotka, pod kterou spadá“.
10. V § 11a odst. 2 se slova „majetkové trestní sankce, která spadá do působnosti“ nahrazují slovy „sankce, která je majetkovou trestní sankcí podle“ a slova „uložených v trestním řízení“ se nahrazují slovy „(dále jen „majetková trestní sankce“)“.

11. V § 12 odstavec 3 zní:

„(3) Neobdrží-li orgán České republiky žádost cizozemského orgánu o mezinárodní justiční spolupráci a její přílohy v českém jazyce nebo s překladem do českého jazyka, takový překlad si vyžádá od cizího státu, nestanoví-li mezinárodní smlouva, že cizí stát není povinen překlad poskytnout, nebo není-li zaručena vzájemnost, pokud jde o nevyžadování překladů. Nezašle-li cizí stát překlad ve stanovené lhůtě, aniž by uvedl podstatné důvody, pro které tak neučinil, orgán České republiky žádost odmítne. Na tyto následky musí být cizí stát upozorněn.“.

12. V § 12 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Stanoví-li mezinárodní smlouva, že cizí stát není povinen překlad poskytnout, nebo je-li zaručena vzájemnost, pokud jde o nevyžadování překladů, zajistí překlad orgán České republiky, který jej potřebuje pro svůj postup podle tohoto zákona.“.

13. V § 14 odst. 2 úvodní části ustanovení se slova „jiného členského státu Evropské unie (dále jen „členský stát“)“ nahrazují slovy „členského státu Evropské unie (dále jen „členský stát“) jiného, než je Česká republika“.
14. V § 15 odst. 1 větě první se slova „Evropskou jednotkou pro justiční spolupráci zřízenou právním“ nahrazují slovy „Agenturou Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech zřízenou přímo použitelným“.
15. Poznámka pod čarou č. 2 zní:
„²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1727.“.
16. V § 15 odst. 2, § 193 odst. 8 větě první, § 203 odst. 5, § 204 odst. 3 větě první, § 340 odst. 2 a v § 357 odst. 3 se slovo „právní“ zrušuje.

17. V § 21 se odstavce 3 a 4 zrušují.
18. V § 22 odst. 2 se věta třetí zrušuje.
19. V § 22 odst. 3 se věta poslední nahrazuje větou „Funkční období asistenta národního člena trvá 5 let a lze ho jednou opakovat.“.
20. V nadpisu § 25 se slovo „korespondent“ nahrazuje slovem „zpravodaj“.
21. V § 25 odst. 1 a v § 34 odst. 1 větě první se slovo „korespondent“ nahrazuje slovem „zpravodaj“.
22. V § 25 odst. 2 úvodní části ustanovení, § 25 odst. 3 a v § 34 odst. 3 se slovo „korespondenta“ nahrazuje slovem „zpravodaje“.
23. V § 25 se doplňuje odstavce 4, který zní:

„(4) Rozsah přístupu národního zpravodaje do rejstříku podle čl. 25 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1727 stanoví nejvyšší státní zástupce.“.
24. § 26 se včetně nadpisu zrušuje.
25. V § 27 odst. 1 písm. a) se slovo „korespondenty“ nahrazuje slovem „zpravodaji“.
26. V § 27 odst. 1 písm. b) se slovo „korespondentem“ nahrazuje slovem „zpravodajem“.
27. V § 27 se odstavce 2 až 4 včetně poznámky pod čarou č. 4 zrušují a zároveň se zrušuje označení odstavce 1.
28. § 28 se včetně poznámky pod čarou č. 5 zrušuje.
29. V § 29 odstavce 1 a 2 znějí:

„(1) Kromě pravomocí stanovených přímo použitelným předpisem Evropské unie, kterým byl Eurojust zřízen²⁾, je národní člen pro účely plnění úkolů v Eurojustu oprávněn

- a) nahlížet do spisu vedeného pro účely trestního řízení,
- b) žádat o vydání opisu z evidence Rejstříku trestů a opisu z evidence přestupků vedené Rejstříkem trestů,
- c) získávat údaje z centrální evidence stíhaných osob vedené podle zákona o státním zastupitelství,
- d) získávat informace zpracovávané v policejních evidencích podle zákona o Policii České republiky,
- e) získávat údaje z evidence osob ve výkonu zabezpečovací detence, vazby a výkonu trestu odnětí svobody vedené podle zákona o Vězeňské službě a justiční stráží České republiky,
- f) získávat informace z rejstříků věcí vedených soudy a státními zastupitelstvími pro účely trestního řízení a
- g) žádat soud a v přípravném řízení státního zástupce o informace o stavu vyřizování žádosti o mezinárodní justiční spolupráci, žádat je o odstranění průtahů a stanovit státnímu zástupci lhůtu pro vyřízení žádosti o mezinárodní justiční spolupráci.

(2) Národní člen může justičnímu orgánu navrhnout, aby podal nebo vyřídil žádost o mezinárodní justiční spolupráci. Justiční orgán takový návrh posoudí bez zbytečného odkladu.“.

30. § 30 až 32 se včetně nadpisů zrušují.

31. § 45 zní:

„§ 45

(1) Má-li být mimo území České republiky proveden úkon uvedený v části první hlavě čtvrté oddílech čtvrtém až sedmém trestního řádu nebo v § 158d trestního řádu, k jehož provedení v České republice je zapotřebí vydat příkaz, povolení nebo usnesení, proti kterému není přípustná stížnost, anebo udělit souhlas, může příslušný justiční orgán vydat takový příkaz, povolení nebo usnesení nebo udělit takový souhlas, nelze-li provedení úkonu dosáhnout bez jeho vydání nebo udělení.

(2) Má-li být mimo území České republiky zajištěna věc nebo majetek a k zajištění věci nebo majetku v České republice je třeba vydat rozhodnutí, proti kterému je přípustná stížnost, justiční orgán vydá takové rozhodnutí vždy. Osobě, již má být zajištěna věc nebo majetek, se rozhodnutí doručí až po provedení zajištění nebo po nevyhovění žádosti o jeho provedení cizozemským orgánem. Obdobně podle věty první postupuje justiční orgán také v případě, že rozhoduje o zrušení zajištění, omezení zajištění nebo povolení provedení úkonu se zajištěnou věcí nebo majetkem anebo o jiném úkonu se zajištěnou věcí nebo majetkem.“.

32. V § 46 se slova „na základě žádosti justičního orgánu dohodne ministerstvo“ nahrazují slovy „dohodne justiční orgán nebo, není-li účetní jednotkou, účetní jednotka, pod kterou spadá,“.

33. V § 47 odst. 2 písm. h) se slovo „nebo“ zrušuje.

34. V § 47 odst. 2 se na konci písmene i) doplňuje slovo „nebo“.

35. V § 47 odst. 2 se za písmeno i) vkládá nové písmeno j), které zní:

„j) přeshraničním sledování podle § 63,“.

36. Za § 48 se vkládá nový § 48a, který včetně nadpisu zní:

„§ 48a

Příslušnost soudu k úkonům v přípravném řízení a k úkonům potřebným pro účely výkonu přiděleného opatření

(1) Je-li v cizím státu vedeno přípravné řízení, je k provedení úkonu potřebného pro účely vyřízení žádosti o právní pomoc příslušný okresní soud v sídle krajského soudu, u něhož působí krajské státní zastupitelství příslušné k vyřízení žádosti cizozemského orgánu o právní pomoc; v případě Městského soudu v Praze Obvodní soud pro Prahu 1, v případě Krajského soudu v Praze Okresní soud Praha-východ, v případě Krajského soudu v Plzni Okresní soud Plzeň-město a v případě Krajského soudu v Brně Městský soud v Brně. Dojde-li k odnětí a prikázání

věci jinému krajskému státnímu zastupitelství nebo k postupu podle § 48 odst. 6, příslušnost soudu se nemění.

(2) K provedení úkonu potřebného pro účely výkonu přiděleného opatření podle nařízení Rady (EU) 2017/1939 je příslušný okresní soud v sídle soudu, u něhož působí státní zastupitelství, které bylo stanoveno jako místo výkonu funkce pomocného evropského pověřeného žalobce; odstavec 1 věta první část za středníkem se užije obdobně. Je-li soudem, u něhož působí státní zastupitelství, které bylo stanoveno jako místo výkonu funkce pomocného evropského pověřeného žalobce, Vrchní soud v Praze, je k provedení úkonu podle věty první příslušný Obvodní soud pro Prahu 1.“

37. V § 52 odst. 2 větě první se slovo „třetí“ nahrazuje slovem „poslední“ a ve větě druhé se slova „zajistí jej“ nahrazují slovy „nebo je-li zaručena vzájemnost, pokud jde o nevyžadování překladů, zajistí překlad“.

38. V § 52 odst. 3 se za větu druhou vkládá věta „Prostřednictvím justičního orgánu, který o doručení sepíše protokol, lze písemnost doručit též v případě uvedeném v odstavci 2 větě poslední.“.

39. V § 55 se slovo „ministerstvo“ nahrazuje slovy „justiční orgán nebo, není-li účetní jednotkou, účetní jednotka, pod kterou spadá,“.

40. § 59 až 61 včetně nadpisů znějí:

„§ 59

Skryté vyšetřování na území České republiky

(1) Na území České republiky může být použit jako agent příslušník zahraničního bezpečnostního sboru.

(2) Pro účely trestního řízení vedeného v České republice povoluje použití příslušníka zahraničního bezpečnostního sboru jako agenta na návrh státního zástupce vrchního státního zastupitelství soudce vrchního soudu, v jehož obvodu je státní zástupce podávající návrh činný, po podání obžaloby předseda senátu soudu prvního stupně.

(3) Pro účely trestního řízení vedeného v cizím státu povoluje použití příslušníka zahraničního bezpečnostního sboru jako agenta na návrh státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze soudce Vrchního soudu v Praze. Státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze může návrh podat pouze na základě žádosti cizozemského orgánu o právní pomoc.

(4) Příslušník zahraničního bezpečnostního sboru při plnění úkolů podle odstavce 1 vykonává v rozsahu nezbytném pro plnění těchto úkolů oprávnění a povinnosti příslušníka Policie České republiky nebo Generální inspekce bezpečnostních sborů. Při provádění úkonů na území České republiky je vázán právním řádem České republiky a jeho činnost řídí příslušník Policie České republiky stanovený podle zákona o Policii České republiky nebo příslušník Generální inspekce bezpečnostních sborů stanovený podle zákona o Generální inspekci bezpečnostních sborů.

§ 60

Skryté vyšetřování na území cizího státu

(1) Příslušník Policie České republiky nebo příslušník Generální inspekce bezpečnostních sborů může být použit na území cizího státu jako agent.

(2) Pro účely trestního řízení vedeného v České republice je třeba před použitím příslušníka Policie České republiky nebo příslušníka Generální inspekce bezpečnostních sborů jako agenta a po vydání povolení podle § 158e odst. 4 a § 158f trestního řádu vyžádat souhlas příslušného cizozemského orgánu. Žádost o právní pomoc podává státní zástupce vrchního státního zastupitelství, po podání obžaloby soud prvního stupně.

(3) Součástí žádosti o právní pomoc podle odstavce 2 je i požadavek na sdělení podmínek, za kterých příslušník Policie České republiky nebo příslušník Generální inspekce bezpečnostních sborů bude moci být na území cizího státu použit jako agent.

(4) O vyslání příslušníka Policie České republiky nebo příslušníka Generální inspekce bezpečnostních sborů na území cizího státu za účelem jeho použití jako agenta rozhoduje po splnění podmínek uvedených v odstavci 2 v případě příslušníka Policie České republiky policejní prezident a v případě příslušníka Generální inspekce bezpečnostních sborů její ředitel.

§ 61

Skryté vyšetřování s použitím příslušníka Policie České republiky nebo příslušníka Generální inspekce bezpečnostních sborů na území České republiky pro účely trestního řízení vedeného v cizím státu

(1) Příslušník Policie České republiky nebo příslušník Generální inspekce bezpečnostních sborů může být použit na území České republiky jako agent pro účely trestního řízení vedeného v cizím státu.

(2) Použití příslušníka Policie České republiky nebo příslušníka Generální inspekce bezpečnostních sborů jako agenta povoluje na návrh státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze soudce Vrchního soudu v Praze. Státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze může návrh podat pouze na základě žádosti cizozemského orgánu o právní pomoc.“.

41. Za § 65b se vkládá nový § 65c, který zní:

„§ 65c

V rámci přidělení opatření nebo výkonu přiděleného opatření podle nařízení Rady (EU) 2017/1939 může evropský pověřený žalobce vykonávat též oprávnění, která jsou v tomto dílu v souvislosti s podáním nebo vyřízením žádosti o právní pomoc týkající se skrytého vyšetřování, přeshraničního sledování, přeshraničního odposlechu nebo sledované zásilky svěřena státnímu zástupci vrchního státního zastupitelství nebo Krajského státního zastupitelství v Praze.“.

42. Za § 66 se vkládá nový § 66a, který včetně nadpisu zní:

„§ 66a
Zajištění věci

Justiční orgán vyřídí žádost cizozemského orgánu o právní pomoc spočívající v zajištění věci pro účely zajištění výkonu rozhodnutí, na jehož základě má být zaplacen peněžitá částka až do výše hodnoty výnosu z trestné činnosti, tak, že vydá rozhodnutí o zajištění náhradní hodnoty podle § 79g trestního řádu až do výše předpokládaného výnosu z trestné činnosti.“.

43. V § 74 odst. 4 se slova „se odepře“ nahrazují slovy „může být odepřeno“.

44. V § 79 odst. 10 se slova „novou žádost a“ nahrazují slovy „neprodleně novou žádost a současně“ a slova „bez zbytečného odkladu“ se nahrazují slovem „neprodleně“.

45. V § 79 se na konci odstavce 10 doplňuje věta „Obdobně se postupuje, bylo-li osobě, o jejíž vyžádání jde a ohledně níž byla dříve podána žádost podle odstavce 1 na základě příkazu k zadržení, doručeno usnesení o zahájení trestního stíhání.“.

46. V § 83 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Převoz osoby z cizího státu do České republiky zajistí Policie České republiky nejpozději ve lhůtě 48 hodin od jejího převzetí od orgánů cizího státu; uplyne-li tato lhůta v okamžiku, kdy se převážená osoba nachází na palubě lodi nebo jiného plavidla anebo letadla nebo jiného vzdušného dopravního prostředku, prodlužuje se o dobu nezbytnou pro odevzdání této osoby příslušným orgánům státu, ve kterém se nachází nejbližší přístav, do něhož taková loď nebo jiné plavidlo připluje, anebo státu příletu. Lhůta pro dodání obviněného soudu nebo lhůta pro podání návrhu na vzetí osoby do vazby začíná plynout

- a) překročením státní hranice České republiky, zabezpečuje-li se převoz osoby z cizího státu prostřednictvím pozemní nebo vodní dopravy, nebo
- b) od přistání na území České republiky v případě leteckého převozu.“.

Dosavadní odstavce 2 a 3 se označují jako odstavce 3 a 4.

47. V § 83 odst. 4 větě první a v § 306 odst. 2 větě první se slova „z trestných činů“ nahrazují slovy „ze skutků“.

48. Na konci nadpisu § 84 se doplňují slova „a pozbytí její platnosti“.

49. V § 84 odst. 1 a v § 197 odst. 1 se písmena c) a d) zrušují.

Dosavadní písmena e) a f) se označují jako písmena c) a d).

50. V § 84 odst. 3 se slova „až d) nebo f)“ nahrazují slovy „ , b) nebo d)“.

51. V § 84 se doplňuje odstavec 4, který zní:

- „(4) Žádost podle § 79 odst. 1 pozbývá platnosti, byla-li osoba dodána
- a) soudu nebo policejnímu orgánu, nebo
 - b) věznicí nebo zařízení pro výkon ochranného opatření.“.

52. V § 85 se doplňuje odstavec 7, který zní:

„(7) Stanoví-li tak mezinárodní smlouva, může být vydaná osoba zbavena osobní svobody nebo na ní může být vykonáván trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody pro skutek, pro který byla podána žádost o dodatečný souhlas cizího státu podle odstavce 1 písm. e), i před tím, než byl dodatečný souhlas cizího státu udělen. O zbavení osobní svobody nebo zahájení výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody soud neprodleně informuje ministerstvo a současně sdělí důvody, pro které nebylo možné opatřit dodatečný souhlas cizího státu podle odstavce 1 písm. e) před zbavením osobní svobody vydané osoby nebo před zahájením výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody. Ministerstvo o tom neprodleně vyrozumí cizí stát. Sdělí-li cizí stát, že nesouhlasí se zbavením osobní svobody nebo s výkonem trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody nebo že neudělil dodatečný souhlas podle odstavce 1 písm. e), vydaná osoba se neprodleně propustí.“.

53. V § 87 odst. 1 větě první a v § 202 odst. 1 větě první se slova „má tato osoba pobyt“ nahrazují slovy „se tato osoba zdržuje“.

54. V § 91 odst. 1 písm. m) se za slova „skončilo rozhodnutím“ vkládají slova „soudu nebo jiného justičního orgánu“ a za číslo „2“ se vkládají slova „písm. a) nebo b)“.

55. V § 92 odst. 8 a v § 203 odst. 10 větě poslední se číslo „2“ nahrazuje číslem „1“.

56. V § 95 odst. 3 se věta poslední nahrazuje větami „Proti těmto rozhodnutím je přípustná stížnost státního zástupce, která má s výjimkou stížnosti proti rozhodnutí podle věty první odkladný účinek. Okamžikem nabytí právní moci rozhodnutí o zamítnutí návrhu státního zástupce řízení končí; byl-li však návrh státního zástupce zamítnut z důvodu uvedeného ve větě první, vrací se řízení do předběžného šetření.“.

57. § 96 včetně nadpisu zní:

„§ 96 Zjednodušené vydání

(1) Jestliže osoba, o jejíž vydání jde, prohlásí, že si přeje udělit souhlas s vydáním do cizího státu, ustanovení § 90, § 91 odst. 1 písm. a), c) až g), j) a m) a § 92 odst. 7 písm. a) se neužijí a státní zástupce po skončení předběžného šetření, ve kterém zjišťuje rovněž existenci důvodů pro odložení vydání, namísto návrhu podle § 95 odst. 1 podá návrh soudu na opatření souhlasu této osoby s vydáním. Shledá-li státní zástupce, že je dán některý z důvodů nepřípustnosti vydání uvedených v § 91 odst. 1 písm. b), h), i), k), l), n), o) nebo p), postupuje, jako by osoba, o jejíž vydání jde, prohlášení o tom, že si přeje udělit souhlas s vydáním, neučinila; obdobně postupuje, pokud osoba, o jejíž vydání jde, odvolá prohlášení o tom, že si přeje udělit souhlas s vydáním.

(2) Souhlas s vydáním uděluje po podání návrhu podle odstavce 1 osoba, o jejíž vydání jde, před předsedou senátu za přítomnosti obhájce ve vazebním nebo veřejném zasedání. Před vyslovením tohoto souhlasu musí být osoba, o jejíž vydání jde, poučena předsedou senátu o významu takového souhlasu, zejména o tom, že vydání bude provedeno bez rozhodnutí

o přípustnosti a bez povolení vydání, a rovněž o následcích, které jsou s ním spojeny, včetně vzdání se uplatnění zásady speciality. Souhlas s vydáním nelze vzít zpět.

(3) Jestliže osoba, o jejíž vydání jde, souhlas podle odstavce 2 neudělí, řízení se vrací do předběžného šetření a státní zástupce postupuje, jako by tato osoba neučinila prohlášení o tom, že si přeje udělit souhlas s vydáním. Jestliže se pro neznámý pobyt osoby, o jejíž vydání jde, opakovaně nepodaří zajistit její přítomnost při vazebním nebo veřejném zasedání, předseda senátu rozhodne o zamítnutí návrhu podle odstavce 1, čímž se řízení vrací do předběžného šetření a státní zástupce postupuje, jako by tato osoba neučinila prohlášení o tom, že si přeje udělit souhlas s vydáním.

(4) Jestliže osoba, o jejíž vydání jde, souhlas podle odstavce 2 udělí, ustanovení § 95 a 97 se neužijí a předseda senátu rozhodne ve vazebním nebo veřejném zasedání o vzetí této osoby do vydávací vazby nebo o přeměně předběžné vazby na vazbu vydávací podle § 101 odst. 1 anebo ve veřejném zasedání o odložení vydání podle § 99. Shledá-li však předseda senátu, že je dán některý z důvodů nepřipustnosti vydání uvedených v § 91 odst. 1 písm. b), h), i), k), l), n), o) nebo p), rozhodne o zamítnutí návrhu podle odstavce 1. Proti rozhodnutí o zamítnutí návrhu podle odstavce 1 je přípustná stížnost. Okamžikem nabytí právní moci rozhodnutí o zamítnutí návrhu podle odstavce 1 se řízení vrací do předběžného šetření a státní zástupce postupuje, jako by osoba, o jejíž vydání jde, neučinila prohlášení o tom, že si přeje udělit souhlas s vydáním.

(5) Jestliže po podání návrhu podle odstavce 1 nastane důvod pro ukončení předběžného šetření uvedený v § 92 odst. 7 písm. c), e) nebo g) nebo byl zjištěn důvod pro ukončení předběžného šetření uvedený v § 92 odst. 7 písm. d), předseda senátu rozhodne o zamítnutí návrhu. Jestliže se osoba, o jejíž vydání jde, v době rozhodování soudu nachází ve vazbě, předseda senátu rozhodne o jejím propuštění. Proti těmto rozhodnutím je přípustná stížnost státního zástupce, která má odkladný účinek. Řízení o vydání končí právní mocí rozhodnutí o zamítnutí návrhu podle odstavce 1; o nabytí právní moci tohoto rozhodnutí soud neprodleně informuje ministerstvo.

(6) Pokud osoba, o jejíž vydání jde, udělí souhlas s vydáním až v průběhu veřejného zasedání konaného o přípustnosti vydání, státní zástupce vezme svůj návrh podle § 95 odst. 1 zpět a soud rozhodne o vzetí této osoby do vydávací vazby nebo o přeměně předběžné vazby na vazbu vydávací podle § 101 odst. 1 anebo o odložení vydání podle § 99. Návrh podle § 95 odst. 1 může státní zástupce vzít zpět nejpozději do doby, než se soud odebere k závěrečné poradě.

(7) Ustanovení odstavce 6 se neužije, shledá-li státní zástupce, že je dán některý z důvodů nepřipustnosti vydání uvedených v § 91 odst. 1 písm. b), h), i), k), l), n), o) nebo p).

(8) Předseda senátu neprodleně prostřednictvím ministerstva vyrozumí cizí stát, který žádá nebo by mohl žádat o vydání, o souhlasu osoby s vydáním a jeho důsledcích.“

58. V § 97 odst. 2 se věta druhá zrušuje.

59. V § 99 odst. 1 se věta první nahrazuje větou „Předseda senátu může rozhodnout o odložení vydání osoby na dobu, po kterou bude v České republice zbavena osobní svobody v souvislosti s jiným skutkem, než který je předmětem žádosti o její vydání, pro účely trestního řízení vedeného v České republice, včetně výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, které byly

pravomocně uloženy soudem České republiky nebo které mají být na základě pravomocného rozhodnutí soudu České republiky vykonány na jejím území.“.

60. V § 99 odst. 1 větě druhé se slovo „vyslovení“ nahrazuje slovem „udělení“.
61. V § 99 odst. 2 písm. d) se slova „byl osobě, o jejíž vydání jde, pravomocně uložen nepodmíněný trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody“ nahrazují slovy „má osoba, o jejíž vydání jde, vykonat nepodmíněný trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody na území České republiky“.
62. V § 99 se na konci textu odstavce 3 doplňují slova „ , nevyžádal-li si je státní zástupce“.
63. V § 99 se na konci textu odstavce 4 doplňují slova „okamžikem vzetí této osoby do vazby v trestním řízení vedeném v České republice nebo okamžikem započetí výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, pro které se vydání odkládá“.
64. V § 100 na konci odstavce 4 a v § 211 na konci odstavce 5 se doplňuje věta „Nachází-li se taková osoba v zařízení pro výkon ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, vyžádá si předseda senátu před rozhodnutím o dočasném předání stanovisko tohoto zařízení.“.
65. V § 100 odst. 6 větě první a v § 211 odst. 2 větě druhé se slova „jez nesmí být delší než 1 měsíc,“ zrušují.
66. V § 100 odst. 6 se za větu první vkládá věta „Tato lhůta nesmí být delší než 1 měsíc, nachází-li se osoba ve vazbě, nebo 6 měsíců, nachází-li se osoba ve výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody.“.
67. V § 101 odst. 1 větě první se slova „na návrh státního zástupce“ nahrazují slovy „po udělení souhlasu osoby s vydáním“.
68. V § 103 se za odstavec 3 vkládá nový odstavec 4, který zní:

„(4) Pokud v souladu s mezinárodní smlouvou cizí stát vydanou osobu vezme do vazby v řízení uvedeném v odstavci 1 písm. a) nebo c) nebo na ní začne vykonávat trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody pro skutek, pro který podal žádost o udělení souhlasu podle odstavce 1, před tím, než je tento souhlas udělen, soud bez zbytečného odkladu poté, co cizí stát informuje o této skutečnosti a důvodech, pro které nemohl dříve opatřit souhlas podle odstavce 1, rozhodne, zda s vazbou, výkonem trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody souhlasí; v předběžném šetření tak učiní na návrh státního zástupce, který jej podá bez zbytečného odkladu po obdržení této informace. Proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost. O pravomocném rozhodnutí neprodleně informuje soud ministerstvo a ministerstvo cizí stát. Nesdělil-li cizí stát důvody, pro které nemohl dříve opatřit souhlas podle odstavce 1, postupuje ministerstvo přiměřeně podle § 88 odst. 3.“.

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 5.

69. V § 116 větě první se slova „orgán, který rozhodl o převzetí trestního řízení,“ nahrazují slovy „justiční orgán“.

70. V § 120 odst. 2 větě druhé se slova „g), l) nebo m)“ nahrazují slovy „e) nebo f) anebo § 205 odst. 3 písm. d)“.

71. V § 121 odst. 3 větě druhé se slovo „věci“ nahrazuje slovem „majetku“.

72. V § 123 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Pokud osoba, vůči níž směřuje rozhodnutí ukládající propadnutí nebo zabrání věci, majetku nebo jeho části anebo náhradní hodnoty, zemřela nebo byla prohlášena za mrtvou poté, co bylo v cizím státu pravomocně rozhodnuto, je oprávněn zúčastnit se veřejného zasedání její opatrovník; § 239a trestního řádu se užije obdobně.“.

73. V § 124 se za odstavec 3 vkládá nový odstavec 4, který zní:

„(4) Cizozemské rozhodnutí, na jehož základě má být zaplacen peněžitá částka až do výše hodnoty výnosu z trestné činnosti, soud uzná tak, že vysloví propadnutí nebo zabrání peněžních prostředků nebo jiných věcí náležejících obviněnému nebo zúčastněné osobě jako náhradní hodnoty do výše peněžité částky uvedené v cizozemském rozhodnutí.“.

Dosavadní odstavce 4 až 6 se označují jako odstavce 5 až 7.

74. V § 124 odstavec 6 zní:

„(6) Uzná-li soud cizozemské rozhodnutí pouze pro některý ze skutků, jichž se cizozemské rozhodnutí týká, nebo jen pro část trestu nebo ochranného opatření v důsledku skutečnosti, pro kterou se cizozemské rozhodnutí stalo zčásti nevykonatelným, stanoví při rozhodování podle odstavce 2, jaká poměrná část trestu nebo ochranného opatření se vykoná v České republice. Bylo-li v návrhu ministerstva navrhováno uznání ve vztahu ke všem skutkům, jichž se cizozemské rozhodnutí týká, nebo ve vztahu k celému trestu nebo ochrannému opatření, soud v takovém případě návrh ministerstva ve zbývajících částech zamítne.“.

75. V § 125 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Ustanovení odstavce 1 písm. b) se neužije, jde-li o návrh na uznání a výkon cizozemského rozhodnutí ukládajícího propadnutí nebo zabrání věci, majetku nebo jeho části anebo náhradní hodnoty osobě, která poté, co bylo v cizím státě pravomocně rozhodnuto, zemřela nebo byla prohlášena za mrtvou.“.

Dosavadní odstavce 2 a 3 se označují jako odstavce 3 a 4.

76. V § 125 odst. 4 větě druhé se číslo „2“ nahrazuje číslem „3“.

77. V § 131 odst. 1 větě první se za slova „osobní svobody,“ vkládají slova „které má být vykonáváno ve věznici nebo v ústavu pro výkon zabezpečovací detence,“ a slova „věznici nebo zařízení pro výkon ochranného opatření“ se nahrazují slovy „příslušnému zařízení“.

78. Za § 134 se vkládají nové § 134a a 134b, které včetně nadpisů znějí:

„§ 134a

Výkon cizozemského rozhodnutí týkajícího se majetku

(1) Není-li to zřejmé z uznaného cizozemského rozhodnutí týkajícího se majetku, vyrozumí předseda senátu organizační složku státu, které podle zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích přísluší hospodaření s majetkem České republiky, o tom, že se jedná o majetek, který propadl nebo byl zabrán na základě uznaného cizozemského rozhodnutí, a uvede, kdy takové rozhodnutí nabylo právní moci. Předseda senátu dále uvede, že v tomto případě nejde o majetkovou trestní sankci.

(2) Ministerstvo neprodleně vyrozumí cizí stát o propadnutí nebo zabrání majetku a zároveň jej upozorní, že nebude-li ve lhůtě 3 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o uznání a výkonu cizozemského rozhodnutí informováno o důvodu bránícím propadnutí nebo zabrání takového majetku, bude s ním dále nakládáno jako s majetkem České republiky.

(3) Informuje-li cizí stát ministerstvo ve lhůtě uvedené v odstavci 2 o důvodu bránícím propadnutí nebo zabrání majetku, zejména že trest nebo ochranné opatření již byly zcela nebo zčásti vykonány v jiném státu nebo osoba, vůči níž cizozemské rozhodnutí směřuje, požadovanou částku dobrovolně uhradila, ministerstvo o této skutečnosti neprodleně vyrozumí organizační složku státu uvedenou v odstavci 1 a soud, který rozhodl o uznání a výkonu cizozemského rozhodnutí; soud zároveň vyrozumí o tom, zda cizí stát trvá na uznání a výkonu cizozemského rozhodnutí ve zbylém rozsahu. Následně soud zruší svůj předchozí rozsudek o uznání a výkonu cizozemského rozhodnutí. V případě, že se uváděný důvod vztahuje jen na část propadlého nebo zabraného majetku a cizí stát trvá na uznání a výkonu cizozemského rozhodnutí ve zbylém rozsahu, soud po zrušení svého předchozího rozsudku uzná cizozemské rozhodnutí ve zbylém rozsahu; toto rozhodnutí soud činí bez návrhu ministerstva. Je-li to potřebné pro zajištění výkonu uznaného cizozemského rozhodnutí, rozhodne též o zajištění majetku, kterého se rozsudek o uznání a výkonu cizozemského rozhodnutí týká. Zrušující rozhodnutí a případně též nový rozsudek o uznání a výkonu cizozemského rozhodnutí ve zbylém rozsahu soud doručí osobě, vůči níž cizozemské rozhodnutí směřuje, státnímu zástupci, obhájci, byl-li zvolen nebo ustanoven, organizační složce státu uvedené v odstavci 1 a ministerstvu. Ministerstvo o tom vyrozumí cizí stát. Ustanovení § 127 se užije přiměřeně.

(4) Vyrozumí-li cizí stát ministerstvo ještě před skončením lhůty uvedené v odstavci 2 o tom, že není dán důvod bránící propadnutí nebo zabrání majetku, ministerstvo o této skutečnosti neprodleně informuje soud, který cizozemské rozhodnutí uznal, a organizační složku státu uvedenou v odstavci 1.

§ 134b

Výkon rozhodnutí Spojeného království týkajícího se majetku

(1) Není-li to zřejmé z cizozemského rozhodnutí týkajícího se majetku uznaného na základě Dohody o obchodu a spolupráci mezi Evropskou unií a Evropským společenstvím pro atomovou energii na jedné straně a Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska na straně druhé ze dne 30. dubna 2021 (dále jen „Dohoda mezi Unií a Spojeným královstvím“), vyrozumí předseda senátu organizační složku státu, které podle zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích přísluší hospodaření s majetkem České

republiky, o tom, že se jedná o majetek propadlý nebo zabraný na základě Dohody mezi Uníí a Spojeným královstvím, a uvede, kdy takové rozhodnutí nabylo právní moci. Předseda senátu dále uvede, zda jde o majetkovou trestní sankci; v případě pochybností je třeba tuto skutečnost ověřit u Spojeného království Velké Británie a Severního Irska (dále jen „Spojené království“). Nejde-li o majetkovou trestní sankci, předseda senátu upozorní tuto organizační složku na povinnost sdílet majetek se Spojeným královstvím, a zároveň tuto organizační složku vyrozumí o tom, kterému cizozemskému orgánu má příslušnou část sdíleného majetku zaslat.

(2) Ministerstvo neprodleně vyrozumí Spojené království o propadnutí nebo zabrání majetku a zároveň tento stát upozorní, že nebude-li ve lhůtě 3 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o uznání a výkonu cizozemského rozhodnutí informováno o důvodu bránícím propadnutí nebo zabrání takového majetku nebo o přiznaném nároku poškozeného na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení anebo o jeho nároku na vrácení majetku, bude s ním dále nakládáno jako s majetkem České republiky v souladu s jejím právním řádem.

(3) Ustanovení § 134a odst. 3 a 4 se užijí obdobně.

(4) Informuje-li Spojené království ve lhůtě uvedené v odstavci 2 o tom, že propadlý nebo zabraný majetek má být vrácen poškozenému, ministerstvo o této skutečnosti neprodleně vyrozumí soud, který cizozemské rozhodnutí uznal, a organizační složku státu uvedenou v odstavci 1. Pokud jsou splněny podmínky pro vydání majetku poškozenému podle § 80 trestního řádu, soud postupuje obdobně podle § 134a odst. 3 a zároveň rozhodne o vydání majetku poškozenému.

(5) Pokud je ministerstvo ve lhůtě uvedené v odstavci 2 vyrozuměno Spojeným královstvím o rozhodnutí, kterým byl poškozenému v cizím státu přiznán nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, ministerstvo předá tuto informaci soudu, který cizozemské rozhodnutí uznal.“.

79. § 135 včetně nadpisu zní:

„§ 135

Sdílení propadlého nebo zabraného majetku

(1) Umožňuje-li takový postup mezinárodní smlouva nebo je-li zaručena vzájemnost, může Česká republika s cizím státem uzavřít dohodu o sdílení majetku, který propadl nebo byl zabrán na základě uznaného cizozemského rozhodnutí. K uzavření dohody je příslušné Ministerstvo financí; návrh na uzavření takové dohody mu může podat soud, který rozhodl o uznání a výkonu cizozemského rozhodnutí v prvním stupni, nebo ministerstvo. Soud nebo ministerstvo poskytne Ministerstvu financí na jeho žádost potřebnou součinnost pro účely uzavření dohody.

(2) Pokud se ohledně majetku, který propadl nebo byl zabrán na základě cizozemského rozhodnutí uznaného na základě Dohody mezi Uníí a Spojeným královstvím, nedohodne Česká republika se Spojeným královstvím jinak, majetek se po případném uspokojení nároku poškozeného na náhradu škody, nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení sdílí následovně:

- a) propadly-li nebo byly-li zabráněny peněžní prostředky v částce do 10 000 EUR, tato částka zůstává České republice,

- b) propadly-li nebo byly-li zabráný peněžní prostředky v částce vyšší než 10 000 EUR, polovina této částky zůstává České republice a polovina připadá Spojenému království,
- c) propadla-li nebo byla-li zabráná jiná věc než peněžní prostředky, tato věc se prodá, pokud její povaha umožňuje prodej a pokud není součástí národního kulturního pokladu České republiky nebo jiného státu; ohledně částky získané prodejem se postupuje obdobně podle písmen a) a b), nebo
- d) věc, kterou nelze prodat, zůstává České republice.

(3) Sdílený majetek předává do cizího státu organizační složka státu, které podle zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích přísluší hospodaření s majetkem České republiky. V případě peněžních prostředků získaných výkonem majetkové trestní sankce je touto organizační složkou státu ministerstvo.

(4) Přepočet sdílených peněžních prostředků na měnu cizího státu se provádí podle kurzu vyhlášeného Českou národní bankou pro den, kdy byly peněžní prostředky připsány na účet příslušné organizační složky státu.

(5) Ministerstvo vyrozumí cizí stát, který zaslal do České republiky rozhodnutí týkající se majetku za účelem jeho uznání a výkonu, o tom, která organizační složka státu je příslušná ke sdílení propadlého nebo zabraného majetku anebo peněžních prostředků získaných jeho zpeněžením a která organizační složka státu je příslušná k uzavření dohody o sdílení majetku.“.

80. V § 136 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Pokud ministerstvo žádá o zajištění výkonu rozhodnutí týkajícího se propadlého nebo zabraného majetku Spojené království na základě Dohody mezi Unií a Spojeným královstvím, vyrozumí tento stát o tom, zda v dané věci existuje poškozený, kterému byl přiznán nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, anebo který žádá o vydání majetku. Ministerstvo informuje tento stát také o tom, že právo poškozeného na uspokojení jeho majetkového nároku ze zvláštního účtu podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí zaniklo, poškozený nepožádal o uspokojení svého majetkového nároku ze zvláštního účtu anebo tento nárok uspokojil zcela nebo zčásti jiným způsobem, pokud tyto skutečnosti nastaly před sdílením propadlého nebo zabraného majetku.“.

81. Za § 137 se vkládá nový § 137a, který včetně nadpisu zní:

„§ 137a
Zásada speciality

Požádal-li cizí stát o souhlas se stíháním osoby, která má být nebo byla tomuto cizímu státu předána podle § 137, nebo s výkonem trestu anebo ochranného opatření takovou osobou v tomto státě pro jiný skutek spáchaný před jejím předáním k výkonu trestu nebo ochranného opatření, než pro ten, pro který má být nebo byla předána, postupuje se přiměřeně podle § 103. Příslušným k tomuto postupu je krajský soud, v jehož obvodu se osoba, která má být předána, zdržuje, a pokud již byla předána, krajský soud, který rozhodl v prvním stupni ve věci, v níž bylo vydáno rozhodnutí, o jehož výkon jde, nebo v jehož obvodu se nachází soud, který rozhodl v prvním stupni ve věci, v níž bylo takové rozhodnutí vydáno, a to na návrh státního zástupce.“.

82. § 140 včetně nadpisu zní:

„§ 140

Sdílení propadlého nebo zabraného majetku

(1) Při sdílení majetku, který propadl nebo byl zabrán v cizím státu na žádost České republiky, se postupuje obdobně podle § 135 odst. 1 věty první a druhé; návrh na uzavření dohody o sdílení majetku může Ministerstvu financí podat soud, který ve věci rozhodl v prvním stupni, nebo ministerstvo. Soud nebo ministerstvo poskytne Ministerstvu financí na jeho žádost potřebnou součinnost pro účely uzavření dohody.

(2) Pokud se Česká republika se Spojeným královstvím nedohodne jinak, při sdílení majetku, který propadl nebo byl zabrán na základě rozhodnutí soudu uznaného ve Spojeném království na základě Dohody mezi Unií a Spojeným královstvím, s tímto státem se po případném uspokojení nároku poškozeného na náhradu škody, nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení postupuje následovně:

- a) propadly-li nebo byly-li zabráný peněžní prostředky v částce do 10 000 EUR, tato částka zůstává Spojenému království,
- b) propadly-li nebo byly-li zabráný peněžní prostředky v částce vyšší než 10 000 EUR, polovina této částky připadá České republice a polovina zůstává Spojenému království, nebo
- c) propadla-li nebo byla-li zabráná jiná věc než peněžní prostředky a nedojde k jejímu zpeněžení, zůstává Spojenému království.

(3) Sdílený majetek přebírá z cizího státu organizační složka státu, které podle zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích přísluší hospodaření s majetkem České republiky. V případě peněžních prostředků získaných výkonem majetkové trestní sankce je touto organizační složkou státu ministerstvo.

(4) Přichází-li v úvahu sdílení majetku, ministerstvo vyrozumí cizí stát, kterému bylo zasláno za účelem uznání a výkonu rozhodnutí soudu týkající se majetku, o tom, která organizační složka státu je příslušná ke sdílení propadlého nebo zabraného majetku nebo peněžních prostředků získaných jeho zpeněžením a která organizační složka státu je příslušná k uzavření dohody o sdílení majetku. Jde-li o majetkovou trestní sankci, uvede zároveň, jak mají být peněžní prostředky označeny.“

83. V § 146 odst. 3 větě druhé se za číslo „3“ vkládají slova „a 4“.

84. V § 164 větě třetí se slova „odst. 2 věty druhé“ nahrazují slovy „odst. 1 věty druhé a poslední, § 96 odst. 4 věty druhé a třetí, § 96 odst. 7“.

85. V § 171 větě poslední se číslo „6“ nahrazuje číslem „7“.

86. V § 174 odst. 2 větě druhé se slova „a odst. 2“ nahrazují textem „ , § 125 odst. 3“.

87. V § 175 odst. 4 větě první se slova „hraničním přechodu“ nahrazují slovy „státní hranici“.

88. V § 185 odst. 2, § 189 odst. 2, § 215 odst. 5 větě třetí, § 226 odst. 2, § 239 odst. 2, § 251 odst. 3, § 257, § 261 odst. 2, § 273 odst. 3, § 278 odst. 4, § 292 odst. 2, § 298 odst. 2, § 314 odst. 2, § 323 odst. 5 a v § 336 odst. 4 se slovo „právního“ zrušuje.

89. V § 193 odstavec 4 zní:

„(4) Evropský zatýkácí rozkaz lze vydat též pro skutek, který nesplňuje podmínky uvedené v odstavci 2 větě druhé nebo u kterého je dána některá z překážek uvedených v § 79 odst. 2 písm. a) a c), pokud

- a) je vydáván pro více skutků, z nichž alespoň jeden splňuje některou z podmínek uvedených v odstavci 2 větě druhé a není vůči němu dána žádná z překážek uvedených v § 79 odst. 2 písm. a), c) nebo d), nebo
- b) byl již dříve vydán na tutéž osobu dosud platný evropský zatýkácí rozkaz pro skutek, který splňuje některou z podmínek podle odstavce 2 věty druhé a není vůči němu dána žádná z překážek uvedených v § 79 odst. 2 písm. a), c) nebo d).“.

90. V § 193 odst. 6 větě první se za slovo „Soud“ vkládá slovo „neprodleně“.

91. V § 193 odst. 10 se za slovo „soud“ vkládá slovo „neprodleně“, za slova „rozkaz a“ se vkládá slovo „současně“ a slova „bez zbytečného odkladu“ se nahrazují slovem „neprodleně“.

92. V § 193 se na konci odstavce 10 doplňuje věta „Obdobně se postupuje, bylo-li osobě, na kterou byl vydán evropský zatýkácí rozkaz podle odstavce 1 na základě příkazu k zadržení, doručeno usnesení o zahájení trestního stíhání.“.

93. Na konci nadpisu § 197 se doplňují slova „**a pozbytí jeho platnosti**“.

94. V § 197 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Evropský zatýkácí rozkaz pozbývá platnosti, byla-li osoba dodána

- a) soudu nebo policejnímu orgánu, nebo
- b) věznici nebo zařízení pro výkon ochranného opatření.“.

95. V § 203 odst. 10 větě první se slova „ , obhájce a ministerstvo“ nahrazují slovy „a obhájce“.

96. § 205 včetně nadpisu zní:

„§ 205

Rozhodnutí o předání

(1) Po skončení předběžného šetření soud rozhodne na návrh státního zástupce ve veřejném zasedání, zda se osoba předá do vyžadujícího státu; proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost, která má odkladný účinek. Pokud soud nerozhodne o tom, že se osoba nepředá do vyžadujícího státu z důvodů uvedených v odstavcích 2 nebo 3, nebo o zamítnutí návrhu státního zástupce z důvodů uvedených v odstavci 6, rozhodne, že se osoba do vyžadujícího státu předá. Ustanovení § 188 odst. 1 písm. e) trestního řádu o vrácení věci státnímu zástupci k došetření se neužije. Jsou-li pro rozhodnutí potřebné dodatkové informace, soud o jejich poskytnutí požádá příslušný orgán vyžadujícího státu; pro jejich poskytnutí může stanovit přiměřenou lhůtu.

- (2) Osoba se do vyžadujícího státu nepředá, pokud
- a) je státním občanem České republiky nebo občanem jiného členského státu s trvalým pobytem na území České republiky, evropský zatýkací rozkaz byl vydán za účelem předání k trestnímu stíhání a příslušný orgán vyžadujícího státu neposkytl dostatečné ujištění podle § 203 odst. 6,
 - b) trestní stíhání pro týž skutek je v České republice nepřípustné v důsledku amnestie, jestliže skutek spadá do působnosti trestního zákona,
 - c) evropský zatýkací rozkaz nebyl vydán pro skutek, za který lze podle práva vyžadujícího státu uložit nepodmíněný trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně 1 rok nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody s nejvyšší délkou trvání nejméně 1 rok, nebo za který má být vykonán nepodmíněný trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody v délce nejméně 4 měsíce,
 - d) nebyl udělen souhlas jiného členského státu podle § 199 odst. 1 a nebyla splněna některá z podmínek uvedených v § 199 odst. 2, nebo nebyl dán souhlas vydávajícího státu podle § 199 odst. 4,
 - e) by předání bylo v rozporu se závazky vyplývajícími pro Českou republiku z mezinárodních smluv o lidských právech a základních svobodách,
 - f) je důvodná obava, že by osoba, o jejíž předání jde, byla ve vyžadujícím státu vystavena pronásledování z důvodu svého původu, rasy, náboženství, pohlaví, příslušnosti k určité národnostní nebo jiné skupině, státního občanství nebo pro své politické názory nebo že by se zhoršilo její postavení v trestním řízení nebo při výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody anebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, nebo
 - g) trestní stíhání pro týž skutek vedené proti této osobě v České republice, jiném členském státu nebo v přidruženém státu skončilo rozhodnutím soudu nebo jiného justičního orgánu, které splňuje podmínky uvedené v § 11 odst. 2 písm. a) nebo b) trestního řádu.

- (3) Osoba se do vyžadujícího státu nemusí předat, pokud
- a) je státním občanem České republiky nebo je občanem jiného členského státu s trvalým pobytem nebo obvyklým bydlištěm na území České republiky, evropský zatýkací rozkaz byl vydán za účelem předání k výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, jsou splněny podmínky pro uznání a výkon rozhodnutí, kterým byl uložen takový trest nebo takové ochranné opatření, na území České republiky a tato osoba před soudem do protokolu prohlásí, že nesouhlasí s výkonem tohoto trestu nebo ochranného opatření ve vyžadujícím státu,
 - b) by skutek nenaplnňoval znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky a nejde o jednání uvedené v § 207; v případě daní, poplatků, cel nebo měny nelze rozhodnout o nepředání z toho důvodu, že právní předpisy České republiky neukládají tentýž druh daní, poplatků nebo cel nebo neobsahují stejná ustanovení týkající se daní, poplatků, cel nebo měny jako právní předpisy vyžadujícího státu,
 - c) trestní odpovědnost nebo výkon nepodmíněného trestu odnětí svobody jsou podle právního řádu České republiky promlčeny, jestliže skutek spadá do působnosti trestního zákona,
 - d) jde o předání osoby k trestnímu stíhání pro skutek, pro který se v České republice proti téže osobě vede trestní řízení, nebo pro skutek, který byl zcela nebo zčásti spáchán na území České republiky, kromě případů, kdy je třeba dát přednost provedení trestního stíhání ve vyžadujícím státu, zejména z důvodu náležitého zjištění skutkového stavu nebo z důvodů týkajících se trestu nebo ochranného opatření anebo jejich výkonu,
 - e) trestní stíhání pro týž skutek vedené proti této osobě v České republice skončilo pravomocným rozsudkem soudu nebo bylo rozhodnutím soudu nebo státního zástupce

- pravomocně zastaveno nebo skončilo jiným rozhodnutím se stejným účinkem, jestliže takové rozhodnutí nebylo zrušeno a nejde o rozhodnutí uvedené v odstavci 2 písm. g),
- f) trestní stíhání pro týž skutek vedené proti této osobě v jiném státu než uvedeném v odstavci 2 písm. g) skončilo rozhodnutím soudu nebo jiného justičního orgánu, které splňuje podmínky uvedené v § 11 odst. 2 písm. a) nebo b) trestního řádu, nebo
- g) evropský zatýkácí rozkaz byl vydán za účelem předání k výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, které byly uloženy rozhodnutím vyneseným v nepřítomnosti této osoby, ledaže
1. osoba, o jejíž předání jde, byla včas osobně předvolána, a tudíž informována o datu a místu konání nařízeného jednání soudu, které vedlo k vydání rozhodnutí, nebo jiným způsobem obdržela úřední informaci o datu a místu konání nařízeného jednání soudu tak, že bylo jednoznačně zjištěno, že o plánovaném jednání soudu věděla a byla informována, že jednání může být konáno a rozhodnutí vyneseno i v její nepřítomnosti,
 2. osoba, o jejíž předání jde, věděla o nařízeném jednání soudu a pověřila obhájce, kterého si sama zvolila, nebo který jí byl ustanoven, aby ji na jednání soudu obhajoval, a ten tak učinil,
 3. osoba, o jejíž předání jde, poté, co jí bylo osobně doručeno rozhodnutí a byla výslovně poučena o svém právu na nové projednání věci nebo právu na podání opravného prostředku, jejichž využití umožňuje její účast v novém nebo opravném řízení, opětovné posouzení nebo přezkoumání věci a provedení nových důkazů a může vést ke změně původního rozhodnutí, se takového práva výslovně vzdala, nebo je v příslušné lhůtě neuplatnila nebo opravný prostředek vzala zpět, nebo
 4. osobě, o jejíž předání jde, nebylo osobně doručeno rozhodnutí, avšak bude tak učiněno neprodleně po jejím předání, tato osoba bude výslovně poučena o svém právu na nové projednání věci nebo podání opravného prostředku, které umožňují její účast, opětovné posouzení nebo přezkoumání věci a provedení nových důkazů a které mohou vést ke změně původního rozhodnutí, a bude informována o lhůtě k jeho uplatnění.

(4) Pokud vyžadující stát vydal jeden nebo více evropských zatýkácích rozkazů pro několik skutků a u některého z nich je dán důvod pro nepředání, soud rozhodne, pro které skutky se osoba předá a pro které se nepředá. Je-li však u některého skutku dán důvod pro nepředání uvedený v odstavci 2 písm. c), lze osobu do vyžadujícího státu předat pro všechny tyto skutky.

(5) Jestliže se v době rozhodování soudu osoba, o jejíž předání jde, nezdržuje na území České republiky, nebo se pro její neznámý pobyt opakovaně nepodaří zajistit její přítomnost při veřejném zasedání konaném o předání osoby, soud návrh státního zástupce zamítne. Stejně soud postupuje, jestliže po podání návrhu podle odstavce 1 nastane důvod pro ukončení předběžného šetření uvedený v § 203 odst. 9 písm. c), e) nebo g) nebo byl zjištěn důvod pro ukončení předběžného šetření uvedený v § 203 odst. 9 písm. d). Jestliže se osoba, o jejíž předání jde, v době rozhodování soudu nachází ve vazbě, soud rozhodne o jejím propuštění. Tato rozhodnutí lze učinit i v neveřejném zasedání. Proti těmto rozhodnutím je přípustná stížnost státního zástupce, která má s výjimkou stížnosti proti rozhodnutí podle věty první odkladný účinek. Okamžikem nabytí právní moci rozhodnutí o zamítnutí návrhu státního zástupce řízení končí; byl-li však návrh státního zástupce zamítnut z důvodu uvedeného ve větě první, vrací se řízení do předběžného šetření.

(6) Rozhodne-li soud o tom, že se osoba nepředá, a je-li tato osoba v předběžné vazbě, rozhodne zároveň o jejím propuštění, pokud nejde o případ podle odstavce 3 písm. a). Proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost státního zástupce, která má odkladný účinek pouze tehdy, byla-li podána ihned po vyhlášení rozhodnutí a byla-li současně podána stížnost státního zástupce proti rozhodnutí o tom, že se osoba nepředá.

(7) O rozhodnutí podle odstavců 1 a 5 soud neprodleně informuje příslušný orgán vyžadujícího státu a Policejní prezidium České republiky.“.

97. V § 206 odstavec 1 zní:

„(1) Rozhodne-li soud, že se osoba předá, vezme ji zároveň do předávací vazby nebo rozhodne o přeměně předběžné vazby na vazbu předávací. Proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost pouze tehdy, byla-li současně podána stížnost proti rozhodnutí o předání. Při zjednodušeném předání postupuje předseda senátu podle věty první po udělení souhlasu osoby s předáním, přičemž proti tomuto rozhodnutí není stížnost přípustná. Ustanovení hlavy čtvrté oddílu prvního trestního řádu se neužijí, s výjimkou § 70, 70a, § 71 odst. 1 věty první a § 71 odst. 2 písm. a), které se užijí přiměřeně.“.

98. V § 207 se slova „ , ledaže popis skutku nebo právní kvalifikace uvedené v evropském zatýkacím rozkazu zjevně neodpovídají označenému jednání“ zrušují.

99. § 208 včetně nadpisu zní:

„§ 208 Zjednodušené předání

(1) Jestliže osoba, o jejíž předání jde, prohlásí, že si přeje udělit souhlas s předáním do jiného členského státu, ustanovení § 203 odst. 9 písm. a), § 205 odst. 1, § 205 odst. 2 písm. a), c) a d) a § 205 odst. 3 písm. a) až c) a g) se neužijí a státní zástupce po skončení předběžného setření, ve kterém zjišťuje rovněž existenci důvodů pro odložení předání, namísto návrhu podle § 205 odst. 1 podá návrh soudu na opatření souhlasu této osoby s předáním. Shledá-li státní zástupce, že je dán některý z důvodů pro nepředání uvedených v § 205 odst. 2 písm. b), e) až g) a v § 205 odst. 3 písm. d) až f), postupuje, jako by osoba, o jejíž předání jde, prohlášení o tom, že si přeje udělit souhlas s předáním, neučinila; obdobně postupuje, pokud osoba, o jejíž předání jde, odvolá prohlášení o tom, že si přeje udělit souhlas s předáním.

(2) Souhlas s předáním uděluje po podání návrhu státního zástupce podle odstavce 1 osoba, o jejíž předání jde, před předsedou senátu, za přítomnosti obhájce ve vazebním nebo veřejném zasedání. Před vyslovením tohoto souhlasu musí být osoba, o jejíž předání jde, poučena předsedou senátu o významu takového souhlasu, zejména o tom, že předání bude provedeno bez rozhodnutí o předání, a rovněž o následcích, které jsou s ním spojeny, včetně vzdání se uplatnění zásady speciality. Souhlas s předáním nelze vzít zpět. Jde-li o občana České republiky nebo občana jiného členského státu s trvalým pobytem nebo obvyklým bydlištěm na území České republiky, je třeba ho před udělením souhlasu poučit o okolnostech, pro které by podle § 205 odst. 2 písm. a) a § 205 odst. 3 písm. a) nebylo jeho předání možné, a o důsledcích postupu podle těchto ustanovení. V případě, že by přicházelo v úvahu nepředání z důvodu uvedeného v § 205 odst. 3 písm. a), je osobu třeba poučit také o tom, že nepředání je vázáno na splnění podmínek pro uznání a výkon rozhodnutí, pro které byl evropský zatýkací rozkaz vydán.

(3) Jestliže osoba, o jejíž předání jde, souhlas podle odstavce 2 neudělí, řízení se vrací do předběžného šetření a státní zástupce postupuje, jako by tato osoba neučinila prohlášení o tom, že si přeje udělit souhlas s předáním. Jestliže se pro neznámý pobyt osoby, o jejíž předání jde, opakovaně nepodaří zajistit její přítomnost při vazebním nebo veřejném zasedání, předseda senátu rozhodne o zamítnutí návrhu podle odstavce 1, čímž se řízení vrací do předběžného šetření a státní zástupce postupuje, jako by tato osoba neučinila prohlášení o tom, že si přeje udělit souhlas s předáním.

(4) Jestliže osoba, o jejíž předání jde, souhlas podle odstavce 2 udělí, ustanovení § 205 odst. 1 se neužije a předseda senátu rozhodne ve vazebním nebo veřejném zasedání o vzetí této osoby do předávací vazby nebo o přeměně předběžné vazby na vazbu předávací podle § 206 odst. 1 anebo ve veřejném zasedání o odložení předání podle § 210. Shledá-li však předseda senátu, že je dán některý z důvodů pro nepředání uvedených v § 205 odst. 2 písm. b), e) až g) a v § 205 odst. 3 písm. d) až f), rozhodne o zamítnutí návrhu podle odstavce 1. Proti rozhodnutí o zamítnutí návrhu podle odstavce 1 je přípustná stížnost. Okamžikem nabytí právní moci rozhodnutí o zamítnutí návrhu podle odstavce 1 se řízení vrací do předběžného šetření a státní zástupce postupuje, jako by osoba, o jejíž předání jde, neučinila prohlášení o tom, že si přeje udělit souhlas s předáním.

(5) Jestliže po podání návrhu podle odstavce 1 nastane důvod pro ukončení předběžného šetření uvedený v § 203 odst. 9 písm. c), e) nebo g) nebo byl zjištěn důvod pro ukončení předběžného šetření uvedený v § 203 odst. 9 písm. d), předseda senátu rozhodne o zamítnutí návrhu. Jestliže se osoba, o jejíž předání jde, v době rozhodování soudu nachází ve vazbě, předseda senátu rozhodne o jejím propuštění. Proti těmto rozhodnutím je přípustná stížnost státního zástupce, která má odkladný účinek. Řízení o předání končí právní mocí rozhodnutí o zamítnutí návrhu podle odstavce 1.

(6) Pokud osoba, o jejíž předání jde, udělí souhlas s předáním až v průběhu veřejného zasedání konaného o návrhu na její předání, státní zástupce vezme svůj návrh podle § 205 odst. 1 zpět a soud rozhodne o vzetí této osoby do předávací vazby nebo o přeměně předběžné vazby na vazbu předávací podle § 206 odst. 1 anebo o odložení předání podle § 210. Návrh podle § 205 odst. 1 může státní zástupce vzít zpět nejpozději do doby, než se soud odebere k závěrečné poradě.

(7) Ustanovení odstavce 6 se neužije, shledá-li státní zástupce, že je dán některý z důvodů pro nepředání uvedených v § 205 odst. 2 písm. b), e) až g) a v § 205 odst. 3 písm. d) až f).

(8) O pravomocných rozhodnutích podle odstavců 4 až 6 soud neprodleně informuje příslušný orgán vyžadujícího státu a Policejní prezidium České republiky; nabylo-li rozhodnutí právní mocí před soudem druhého stupně, informaci podá tento soud.“.

100. V § 209 odst. 1 se věta poslední nahrazuje větou „Při zjednodušeném předání soud zpravidla rozhodne o vzetí této osoby do předávací vazby nebo o přeměně předběžné vazby na vazbu předávací anebo o odložení předání do 10 dnů od udělení souhlasu této osoby s předáním.“.

101. V § 210 odst. 1 se věta první nahrazuje větou „Soud může rozhodnout o odložení předání osoby na dobu, po kterou bude v České republice zbavena osobní svobody v souvislosti s jiným skutkem, než pro který byl vydán evropský zatýkací rozkaz, pro účely trestního řízení vedeného v České republice, včetně výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody

nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, které byly pravomocně uloženy soudem České republiky nebo které mají být na základě pravomocného rozhodnutí soudu České republiky vykonány na jejím území.“.

102. V § 210 odst. 1 větě poslední se slova „byl pravomocně uložen trest nebo ochranné opatření“ nahrazují slovy „má osoba, o jejíž předání jde, vykonat nepodmíněný trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody na území České republiky, pokud si takové stanovisko nevyžádal již státní zástupce“.
103. V § 210 odst. 2 se na konci textu věty druhé doplňují slova „okamžikem vzetí této osoby do vazby v trestním řízení vedeném v České republice nebo okamžikem započetí výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, pro které se předání odkládá“ a věta poslední se nahrazuje větou „Věta druhá se užije obdobně na rozhodnutí o propuštění osoby z předávací vazby, je-li rozhodováno o odložení předání až po rozhodnutí o předání.“.
104. V § 210 odst. 5 větě poslední se slova „a nejde-li o zjednodušené předání“ zrušují.
105. V § 211 se na konci odstavce 2 doplňuje věta „Tato lhůta nesmí být delší než 1 měsíc, nachází-li se osoba ve vazbě, nebo 6 měsíců, nachází-li se osoba ve výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody.“.
106. V § 213 odst. 3 větě druhé se slova „upřednostnění předání“ nahrazují slovy „neupřednostnění vydání“.
107. V § 215 odst. 1 a v § 215 odst. 5 větě poslední se slova „2 písm. b)“ nahrazují slovy „3 písm. a)“.
108. V § 215 odst. 5 větě poslední se za slovo „nebo“ vkládají slova „občana jiného členského státu s trvalým pobytem nebo obvyklým bydlištěm na území České republiky,“.
109. V § 218 odst. 1 větě poslední a v § 218 odst. 2 větě první se slova „15 dnů“ nahrazují slovy „1 měsíce“.
110. V § 218 se na konci odstavce 4 doplňuje věta „Pokud soud rozhodl podle § 95, že je přípustné vydání osoby do státu, který o její vydání rovněž požádal, považuje se toto rozhodnutí za udělení souhlasu s vydáním osoby do tohoto dalšího státu.“.
111. V § 218 odst. 5 se věta druhá nahrazuje větami „Současně může ministr spravedlnosti udělit souhlas s vydáním této osoby do dalšího státu, který o její předání požádal; v takovém případě se rozhodnutí podle § 205 odst. 1 o tom, že se osoba předává, považuje pro účely udělení souhlasu s jejím vydáním do tohoto dalšího státu za vyslovení přípustnosti vydání podle § 95 odst. 1. Ministerstvo neprodleně vyrozumí soud o rozhodnutí ministra spravedlnosti.“ a ve větě poslední se slovo „předání“ nahrazuje slovy „předávací vazbě podle § 206“.
112. V § 225 odst. 1 se věta druhá nahrazuje větou „Ustanovení § 205 odst. 3 písm. b) a § 207 se neužijí.“.

113. V § 225 odst. 2 úvodní části ustanovení se slovo „nepředá“ nahrazuje slovy „nemusí předat“.

114. V § 225 odst. 2 se písmeno a) zrušuje.

Dosavadní písmena b) a c) se označují jako písmena a) a b).

115. V § 225 odst. 2 písm. a), § 245 odst. 1 písm. b) a v § 365 odst. 1 písm. b) se slova „skutek nenaplnuje“ nahrazují slovy „by skutek nenaplnoval“.

116. V části páté hlavě II se za díl 4 vkládá nový díl 5, který včetně nadpisu zní:

„Díl 5
Předání se Spojeným královstvím

§ 225a

Předávání osob mezi Českou republikou a Spojeným královstvím se uskutečňuje na základě Dohody mezi Unií a Spojeným královstvím za přiměřeného užití ustanovení této hlavy o předání na základě evropského zatýkacího rozkazu.“.

117. V části páté nadpis hlavy III zní:

„ZAJIŠTĚNÍ VĚCI A MAJETKU“.

118. V části páté hlavě III nadpis dílu 1 zní:

„Příkaz k zajištění věci ve vztahu k členským státům, které nejsou vázány nařízením
Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805“.

119. V části páté hlavě III dílu 1 se za nadpis dílu 1 vkládá označení a nadpis oddílu 1, které znějí:

„Oddíl 1
Společná ustanovení“.

120. V § 226 odst. 1 a 2 a v § 228 odst. 2 se slova „této hlavy“ nahrazují slovy „tohoto dílu“.

121. V § 228 odst. 1 se slova „tato hlava“ nahrazují slovy „tento díl“.

122. V části páté hlavě III se označení „Díl 2“ nahrazuje označením „Oddíl 2“.

123. V § 229 odst. 2, § 278 odst. 1 úvodní části ustanovení, § 278 odst. 2 až 4, § 280 odst. 3 větě první, § 281 odst. 1 větě první, § 292 odst. 1 úvodní části ustanovení a v § 292 odst. 2 se slovo „dílu“ nahrazuje slovem „oddílu“.

124. V části páté hlavě III se označení „Díl 3“ nahrazuje označením „Oddíl 3“.

125. § 233 včetně nadpisu zní:

„§ 233

Uznání a výkon příkazu k zajištění věci

(1) Justiční orgán uzná příkaz k zajištění věci, pokud nevyužije některý z důvodů pro jeho neuznání uvedených v odstavcích 4 a 5, a ihned zajistí výkon tohoto rozhodnutí postupem podle hlavy čtvrté oddílu čtvrtého trestního řádu, ledaže odloží výkon rozhodnutí nebo výkon rozhodnutí nelze provést, neboť věc, která je předmětem zajištění, se ztratila, byla zničena nebo ji nelze nalézt na místě uvedeném v osvědčení nebo proto, že místo, kde se měla nacházet, nebylo v osvědčení označeno dostatečně přesně.

(2) Příkaz k zajištění věci vydaný pro účely zajištění výkonu rozhodnutí, na jehož základě má být zaplacen peněžitá částka až do výše hodnoty výnosu z trestné činnosti, justiční orgán uzná tak, že vydá rozhodnutí o zajištění náhradní hodnoty podle § 79g trestního řádu až do výše předpokládaného výnosu z trestné činnosti.

(3) Prohlídky podle hlavy čtvrté oddílu pátého trestního řádu lze při výkonu příkazu k zajištění věci vydaného justičním orgánem jiného členského státu provést pouze za podmínky, že skutek by byl trestným činem i podle práva České republiky.

(4) Justiční orgán neuzná příkaz k zajištění věci, pokud nebyl vydán v trestním řízení v jiném členském státu.

- (5) Justiční orgán nemusí uznat příkaz k zajištění věci, pokud
- a) by skutek nenaplňoval znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky a nejde o jednání uvedená v § 234; v případě trestných činů týkajících se daní, poplatků, cel nebo měny nelze příkaz k zajištění věci vydaný justičním orgánem jiného členského státu neuznat pouze z toho důvodu, že právní předpisy České republiky neukládají tentýž druh daní, poplatků nebo cel nebo neobsahují stejná ustanovení týkající se daní, poplatků, cel nebo měny jako právní předpisy daného členského státu,
 - b) jeho uznání a výkon by byly v rozporu s překážkou věci pravomocně rozhodnuté,
 - c) zajištění věci brání výsada nebo imunita podle zákona nebo mezinárodního práva, pro kterou je osoba vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení,
 - d) věc, která je předmětem zajištění, nepodléhá podle jiných právních předpisů propadnutí nebo zabrání, nebo
 - e) k takovému příkazu není připojeno osvědčení na stanoveném formuláři, toto osvědčení je zjevně neúplné, neodpovídá obsahu příkazu nebo není přeložené do českého jazyka nebo jiného jazyka, ve kterém lze osvědčení podle prohlášení České republiky přijmout.

(6) Rozhodnutí podle odstavců 1, 4 a 5 učiní justiční orgán neprodleně.

(7) Vznikne-li pochybnost o tom, zda nebo do jaké míry je osoba, vůči níž příkaz k zajištění věci směřuje, vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení, rozhodne o tom na návrh této osoby nebo justičního orgánu Nejvyšší soud.

(8) Justiční orgán neprodleně před rozhodnutím o neuznání z důvodu uvedeného v odstavci 5 písm. e) vyzve justiční orgán jiného členského státu, aby mu ve lhůtě jím stanovené zaslal osvědčení, jeho opravené znění nebo překlad osvědčení do příslušného jazyka. Zároveň

jej upozorní, že pokud tak neučiní ve stanovené lhůtě, aniž by uvedl podstatné důvody, pro které tak nemohl učinit, nemusí uznat příkaz.

(9) Proti rozhodnutí, kterým se příkaz k zajištění věci uznává, je přípustná stížnost; o stížnosti proti rozhodnutí státního zástupce rozhoduje soud uvedený v § 146a odst. 1 trestního řádu. Stížností nelze napadnout důvody, pro které byl příkaz vydán.

(10) Justiční orgán neprodleně informuje justiční orgán jiného členského státu o uznání nebo neuznání příkazu, o zajištění výkonu rozhodnutí nebo o skutečnostech bránících provedení výkonu rozhodnutí, o podání stížnosti proti rozhodnutí, že se příkaz k zajištění věci uznává, a o výsledku řízení o této stížnosti.“

Poznámka pod čarou č. 15 se zrušuje.

126. V § 234, § 243 větě první, § 265 větě první, § 282 a v § 363 se slova „ , ledaže popis skutku nebo právní kvalifikace uvedené v osvědčení zjevně neodpovídají označenému jednání“ zrušují.

127. V § 235 odst. 1 úvodní části ustanovení se slova „rozhodnout o odložení výkonu“ nahrazují slovy „odložit výkon“.

128. V části páté hlavě III se označení „Díl 4“ nahrazuje označením „*Oddíl 4*“.

129. V části páté hlavě III se za díl 1 vkládá nový díl 2, který včetně nadpisu zní:

„Díl 2

Příkaz k zajištění ve vztahu k členským státům vázaným nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805

Oddíl 1

Společná ustanovení

§ 238a

Působnost

Podle tohoto dílu se postupuje ve vztahu k jiným členským státům, pro které je závazné nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805.

§ 238b

Součinnost

(1) Ministerstvo na základě žádosti soudu nebo orgánu jiného členského státu a Nejvyšší státní zastupitelství na základě žádosti státního zástupce nebo orgánu jiného členského státu poskytnou součinnost při zjišťování potřebných informací, zejména při zjištění příslušného orgánu, kterému má být zaslán příkaz k zajištění, nebo při ověření podmínek stanovených právním řádem vykonávajícího státu pro uznání a výkon příkazu k zajištění.

(2) Pro účely podávání zpráv orgánům Evropské unie a usnadňování spolupráce s jinými členskými státy poskytne soud ministerstvu na jeho žádost potřebné informace, zejména o počtu příkazů k zajištění zaslaných do jiných členských států k uznání a výkonu, o výsledku

řízení o uznání a výkonu těchto příkazů v jiných členských státech a o počtu řízení o uznání a výkonu příkazů k zajištění vydaných justičními orgány jiných členských států a jejich výsledku.

Oddíl 2

Zajištění v jiném členském státu

§ 238c

Příkaz k zajištění

(1) Příkazem k zajištění vydaným orgánem České republiky je v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 rozhodnutí o zajištění majetku nebo jeho části anebo věci, pokud je vydáno státním zástupcem a v řízení před soudem předsedou senátu nebo soudem.

(2) Příkaz k zajištění lze vydat i po právní moci rozhodnutí o propadnutí nebo zabrání majetku nebo jeho části anebo věci, nebylo-li možné tak učinit z důležitých důvodů dříve.

(3) Osobě, vůči níž příkaz k zajištění směřuje, se tento příkaz doručí až poté, co orgán jiného členského státu zajistil jeho výkon v tomto jiném členském státu, nebo odmítl tento příkaz uznat nebo vykonat.

§ 238d

Vydání zajištěného majetku poškozenému

(1) Justiční orgán informuje orgán jiného členského státu o rozhodnutí o vydání majetku poškozenému podle § 80 trestního řádu, pokud byl tento majetek zajištěn v jiném členském státě na základě příkazu k zajištění, neprodleně poté, co toto rozhodnutí nabylo právní moci.

(2) Justiční orgán poskytne jinému členskému státu na jeho žádost součinnost potřebnou k vydání majetku poškozenému.

Oddíl 3

Zajištění v České republice

§ 238e

Příslušnost

Pro stanovení příslušnosti k rozhodování o uznání příkazu k zajištění vydaného orgánem jiného členského státu a k zajištění výkonu rozhodnutí o uznání tohoto příkazu se užijí obdobně § 48 odst. 4, § 48 odst. 5 věta první a § 48 odst. 6 až 8.

§ 238f

Oboustranná trestnost

Příkaz k zajištění vydaný orgánem jiného členského státu pro skutek, který spočívá v jiném jednání než uvedeném v čl. 3 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805, lze uznat a vykonat pouze v případě, že skutek by naplňoval znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky.

§ 238g
Vynětí z pravomoci

Vznikne-li pochybnost o tom, zda nebo do jaké míry je osoba, vůči níž příkaz k zajištění vydaný orgánem jiného členského státu směřuje, vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení, rozhodne o tom na návrh této osoby nebo justičního orgánu Nejvyšší soud.

§ 238h
Rozhodnutí o uznání a výkonu příkazu k zajištění

(1) O uznání příkazu k zajištění a zajištění jeho výkonu nebo o odmítnutí jeho uznání nebo zajištění jeho výkonu rozhodne justiční orgán usnesením.

(2) Justiční orgán neprodleně rozhodne o uznání příkazu k zajištění a ihned zajistí výkon tohoto rozhodnutí postupem podle trestního řádu, pokud nevyužije některý z důvodů uvedených v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805, pro které

- a) lze odmítnout uznání a výkon příkazu k zajištění,
- b) lze odložit výkon příkazu k zajištění, nebo
- c) příkaz k zajištění není možné vykonat.

(3) V případě rozhodnutí podle čl. 26 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 justiční orgán v usnesení uvede, z jakých důvodů upřednostnil výkon daného příkazu k zajištění.

(4) Výkon příkazu k zajištění jiného členského státu, na jehož základě má být zaplacená peněžitá částka až do výše hodnoty výnosu z trestné činnosti, justiční orgán zajistí tak, že vydá rozhodnutí o zajištění náhradní hodnoty podle § 79g trestního řádu až do výše předpokládaného výnosu z trestné činnosti.

(5) Proti rozhodnutí, kterým se příkaz k zajištění uznává a zajišťuje se jeho výkon, je přípustná stížnost; o stížnosti proti rozhodnutí státního zástupce rozhoduje soud uvedený v § 146a odst. 1 trestního řádu.

§ 238i
Odložení výkonu příkazu k zajištění

Justiční orgán odloží výkon příkazu k zajištění podle čl. 10 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 opatřením.

§ 238j
Nakládání se zajištěným majetkem

Justiční orgán může rozhodnout o zrušení nebo omezení zajištění majetku podle trestního řádu nebo postupovat podle § 80 až 81b trestního řádu, pokud

- a) byl informován, že v jiném členském státu došlo k zrušení příkazu k zajištění nebo k zrušení anebo omezení zajištění majetku,
- b) jde o případ uvedený v čl. 8 odst. 4 větě poslední nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805, nebo
- c) jde o případ uvedený v čl. 12 odst. 2 větě poslední nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805.

§ 238k

Vydání zajištěného majetku poškozenému

(1) Pokud jiný členský stát vydá rozhodnutí o vrácení zajištěného majetku poškozenému a jsou splněny podmínky uvedené v čl. 29 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805, justiční orgán rozhodne o vydání majetku poškozenému postupem podle trestního řádu; po dohodě s jiným členským státem může zajistit vrácení majetku i prostřednictvím tohoto členského státu.

(2) Nejsou-li splněny podmínky pro vydání zajištěného majetku poškozenému a na základě konzultací podle čl. 29 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 nebyl dohodnut jiný postup, justiční orgán rozhodne o tom, že majetek poškozenému nevydá, pokud neučiní jiné rozhodnutí podle § 80 trestního řádu. Justiční orgán informuje orgán jiného členského státu o tom, že v důsledku rozhodnutí uvedeného ve větě první nelze majetek poškozenému vydat.

(3) Proti rozhodnutí o nevydání majetku podle odstavce 2 je přípustná stížnost.

Oddíl 4

Vzájemné nároky

§ 238l

Sdílení nákladů

(1) K podání návrhu jinému členskému státu na sdílení vysokých nebo mimořádných nákladů spojených s výkonem příkazu k zajištění v České republice podle čl. 31 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 a k uzavření dohody o sdílení těchto nákladů je příslušný justiční orgán, který je příslušný k uznání příkazu k zajištění.

(2) Ke konzultacím a uzavření dohody o sdílení vysokých nebo mimořádných nákladů spojených s výkonem příkazu k zajištění v jiném členském státu podle čl. 31 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 je příslušný justiční orgán, který vydal příkaz k zajištění; není-li účetní jednotkou, činí tak se souhlasem účetní jednotky, pod kterou spadá.

§ 238m

Regresní nároky

Ministerstvo je příslušné k úhradě vyplacené náhrady škody jinému členskému státu, k požadování úhrady vyplacené náhrady škody po jiném členském státu a k uzavření dohody o výši úhrady vyplacené náhrady škody podle čl. 34 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805.“.

130. V § 241 odst. 3 větě druhé, § 263 odst. 3 větě druhé, § 280 odst. 3 větě druhé, § 301 odst. 3 větě druhé, § 325 odst. 3 větě druhé a v § 344 odst. 3 větě druhé se text „§ 24“ nahrazuje textem „§ 188 odst. 1 písm. a)“.

131. V § 241, § 263, § 280, § 325 a v § 344 se na konci odstavce 3 doplňuje věta „Ustanovení § 24 trestního řádu se užije přiměřeně.“.

132. V § 242 odst. 2, § 302 odst. 2 a v § 326 odst. 2 se slova „ukončí a“ nahrazují slovy „může ukončit. V takovém případě“.
133. V § 244 odst. 3 větě druhé, § 304 odst. 3, § 327 odst. 4 větě druhé a v § 345 odst. 2 se slova „řízení ukončí a“ nahrazují slovy „může řízení ukončit. V takovém případě“.
134. V § 244 odst. 4 se věta první nahrazuje větou „Pokud došlo pouze k částečnému uznání nebo bylo rozhodnuto o neuznání anebo došlo k přizpůsobení uloženého opatření, včetně omezení délky jeho trvání na nejvyšší přípustnou dobu stanovenou trestním řádem, samosoudce neprodleně vyrozumí o nepravomocném rozhodnutí o uznání a výkonu příslušný orgán jiného členského státu; v případě neuznání nebo přizpůsobení informuje i o důvodech takového postupu.“.
135. V § 245 odst. 1 úvodní části ustanovení, § 245 odst. 3 větě poslední a v § 347 odst. 1 úvodní části ustanovení se slovo „neuzná“ nahrazuje slovy „nemusí uznat“.
136. V § 245 odst. 1 písm. e) se slovo „nebo“ zrušuje.
137. V § 245 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje slovem „ , nebo“ a doplňuje se písmeno g), které zní:
- „g) takové rozhodnutí neobdržel, k tomuto rozhodnutí není připojeno osvědčení na stanoveném formuláři, toto osvědčení je zjevně neúplné, neodpovídá obsahu rozhodnutí, k němuž je připojeno, nebo není přeložené do českého jazyka nebo jiného jazyka, ve kterém lze osvědčení podle prohlášení České republiky přijmout.“.
138. V § 245 odst. 3 se věta první zrušuje.
139. V § 245 odst. 3 se za slovo „neuznání“ vkládají slova „z důvodu uvedeného v odstavci 1 písm. g)“.
140. V § 246 odst. 1 větě první, § 268 odst. 1 a v § 348 větě první se slova „není-li dán důvod“ nahrazují slovy „nevyužije-li samosoudce některý z důvodů“.
141. V § 246 odst. 1 větě první, § 268 odst. 1, § 285 odst. 1, § 329 odst. 1 a v § 348 větě první se slova „samosoudce uzná“ nahrazují slovem „uzná“.
142. V § 247 odst. 1 větě první se slova „nebo 3“ zrušují.
143. V § 247 odst. 2 větě první, § 269 odst. 2 větě první, § 288 odst. 3 větě první, § 308 odst. 4 větě první, § 331 odst. 2 větě první a v § 349 odst. 2 větě první se slova „a ukončí řízení“ zrušují.
144. V § 247 odst. 2 větě druhé se za slova „uvedený v“ vkládají slova „§ 242 odst. 2, může ukončit řízení. Shledá-li důvod uvedený v“.
145. V § 249 odst. 2 větě druhé se slovo „učiní“ nahrazuje slovy „může učinit“.
146. V § 255 se slovo „vydá“ nahrazuje slovem „může“ a za slovo „soudce“ se vkládá slovo „vydat“.

147. V § 264 odst. 2 a v § 281 odst. 2 se slova „řízení o uznání a výkonu takového rozhodnutí ukončí a“ nahrazují textem „může řízení o uznání a výkonu takového rozhodnutí ukončit. V takovém případě“.

148. § 267 včetně nadpisu zní:

„§ 267

Důvody pro neuznání rozhodnutí

- (1) Samosoudce nemusí uznat rozhodnutí jiného členského státu, pokud
- a) uznání a výkon takového rozhodnutí by byly v rozporu s překážkou věci pravomocně rozhodnuté,
 - b) by skutek nenaplňoval znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky, pokud nejde o jednání uvedená v § 265; v případě trestných činů týkajících se daní, poplatků, cel nebo měny nelze rozhodnutí jiného členského státu uznat pouze z toho důvodu, že právní předpisy České republiky neukládají tentýž druh daní, poplatků nebo cel nebo neobsahují stejná ustanovení týkající se daní, poplatků, cel nebo měny jako právní předpisy daného členského státu,
 - c) osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, požívá podle právního řádu České republiky nebo mezinárodního práva výsad a imunit, pro které je vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení,
 - d) osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, by nebyla podle právního řádu České republiky vzhledem k svému věku odpovědná za trestný čin nebo jiný delikt,
 - e) takové rozhodnutí bylo vydáno v řízení vedeném v nepřítomnosti osoby, vůči níž směřuje, ledaže
 1. byla včas osobně předvolána, a tudíž informována o datu a místě konání nařízeného jednání soudu, které vedlo k vydání rozhodnutí, nebo jiným způsobem obdržela úřední informaci o datu a místě konání nařízeného jednání soudu tak, že bylo jednoznačně zjištěno, že o plánovaném jednání soudu věděla a byla informována, že jednání může být konáno a rozhodnutí vyneseno i v její nepřítomnosti,
 2. věděla o nařízeném jednání soudu a pověřila obhájce, kterého si sama zvolila, nebo který jí byl ustanoven, aby ji na jednání soudu obhajoval, a ten tak učinil, nebo
 3. poté, co jí bylo osobně doručeno rozhodnutí a byla výslovně poučena o svém právu na nové projednání věci nebo právu na podání opravného prostředku, jejichž využití umožňuje její účast v novém nebo opravném řízení, opětovné posouzení nebo přezkoumání věci a provedení nových důkazů a může vést ke změně původního rozhodnutí, se takového práva výslovně vzdala, nebo je v příslušné lhůtě neuplatnila nebo opravný prostředek vzala zpět,
 - f) uložený peněžitý trest nebo plnění je nižší než 70 EUR; částka uvedená v jiné měně se přepočte z cizí měny na euro podle kurzu vyhlášeného Českou národní bankou pro den, kdy bylo takové rozhodnutí vydáno,
 - g) nárok na plnění nebo na výkon sankce uložené takovým rozhodnutím je podle právního řádu České republiky promlčen a takové rozhodnutí bylo vydáno pro skutek, jehož postihování je podle právního řádu České republiky v pravomoci orgánů České republiky,
 - h) jde-li o rozhodnutí vydané pro skutek spáchaný
 1. zcela nebo zčásti na území České republiky nebo mimo území České republiky na palubě lodi nebo jiného plavidla nebo letadla anebo jiného vzdušného dopravního prostředku, které jsou registrovány v České republice; přitom zohlední zejména okolnosti spáchání skutku, nebo

2. mimo území státu, o jehož rozhodnutí jde, a podle právního řádu České republiky by nebylo možné takový skutek trestně stíhat nebo jinak postihnout, pokud by byl spáchán mimo území České republiky, nebo
- i) takové rozhodnutí neobdržel, k takovému rozhodnutí není připojeno osvědčení na stanoveném formuláři, toto osvědčení je zjevně neúplné, neodpovídá obsahu rozhodnutí, k němuž je připojeno, nebo není přeložené do českého jazyka nebo jiného jazyka, ve kterém lze osvědčení podle prohlášení České republiky přijmout.

(2) Vznikne-li pochybnost o tom, zda nebo do jaké míry je osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení, rozhodne o tom na návrh této osoby, státního zástupce nebo samosoudce Nejvyšší soud.

(3) Před rozhodnutím o neuznání z důvodu uvedeného v odstavci 1 písm. i) samosoudce vyzve příslušný orgán jiného členského státu, aby mu ve lhůtě jím stanovené zaslal rozhodnutí, osvědčení, jeho opravené znění nebo překlad osvědčení do příslušného jazyka. Zároveň jej upozorní, že pokud tak neučiní ve stanovené lhůtě, aniž by uvedl podstatné důvody, pro které tak nemohl učinit, nemusí uznat rozhodnutí.

(4) Jsou-li dány důvody pro neuznání rozhodnutí jiného členského státu uvedené v odstavci 1 písm. e) nebo g), samosoudce si před rozhodnutím o neuznání takového rozhodnutí vždy vyžádá stanovisko příslušného orgánu jiného členského státu; takové stanovisko si může vyžádat rovněž, je-li dán jiný důvod pro neuznání.“.

Poznámka pod čarou č. 24 se zrušuje.

149. V § 268 odst. 5 se slova „kursu devizového trhu“ nahrazují slovem „kurzu“ a slova „ke dni“ se nahrazují slovy „pro den“.

150. V § 268 odst. 7 se slova „samosoudce stanoví“ nahrazují slovy „samosoudce pro případ takové přeměny stanoví“.

151. V § 269 odst. 1 větě první a v § 331 odst. 1 větě první se slova „a 3 až 5“ zrušují.

152. V § 269 odst. 2 větě druhé se za slova „uvedený v“ vkládají slova „§ 264 odst. 2, může ukončit řízení. Shledá-li důvod uvedený v“.

153. V části páté hlavě VII nadpis dílu 1 zní:

„Rozhodnutí ukládající propadnutí nebo zabrání majetku nebo věcí ve vztahu k členským státům, které nejsou vázány nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805“.

154. V části páté hlavě VII dílu 1 se za nadpis dílu 1 vkládá označení a nadpis oddílu 1, které znějí:

„Oddíl 1

Uznání a výkon rozhodnutí jiného členského státu ukládajícího propadnutí nebo zabrání majetku nebo věcí“.

155. V § 280 odstavec 1 zní:

„(1) K postupu podle tohoto oddílu je příslušný krajský soud, v jehož obvodu se nachází majetek, kterého se toto rozhodnutí týká. Nelze-li určit příslušnost soudu podle věty první, je příslušný krajský soud, v jehož obvodu se zdržuje osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, a nelze-li takové místo zjistit, je příslušný krajský soud, v jehož obvodu tato osoba má nebo měla poslední trvalý pobyt; v případě právnické osoby je příslušný krajský soud, v jehož obvodu má sídlo. Je-li dána příslušnost několika soudů, je příslušný ten z nich, u něhož bylo řízení o uznání a výkonu zahájeno nejdříve.“.

156. V § 281 odst. 1 větě druhé se slova „vyzve příslušný orgán jiného členského státu, aby požádal o zajištění takového majetku nebo vydal příkaz k jeho zajištění“ nahrazují slovy „upozorní orgán jiného členského státu, že pro účely zajištění úspěšného výkonu rozhodnutí ukládajícího propadnutí nebo zabrání je nutné, aby požádal o zajištění takového majetku nebo vydal příkaz k jeho zajištění“.

157. V § 283 odst. 2 se za větu třetí vkládá věta „Pokud osoba, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, poté, co bylo v jiném členském státu pravomocně rozhodnuto, zemřela nebo byla prohlášena za mrtvou, je oprávněn zúčastnit se veřejného zasedání její opatrovník; § 239a trestního řádu se užije obdobně.“.

158. § 284 včetně nadpisu zní:

„§ 284

Důvody pro neuznání rozhodnutí

- (1) Samosoudce neuzná rozhodnutí jiného členského státu, pokud
- a) majetek, o jehož propadnutí nebo zabrání jde, již propadl nebo byl zabrán, ztratil se, byl zničen nebo jej nelze nalézt na místě uvedeném v osvědčení, nebo takové místo není v osvědčení uvedeno dostatečně přesně,
 - b) trest nebo ochranné opatření týkající se propadnutí nebo zabrání majetku, jež byly uloženy rozhodnutím jiného členského státu, již byly zcela vykonány v jiném státu nebo osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, požadovanou částku v jiném státu dobrovolně uhradila.
- (2) Samosoudce nemusí uznat rozhodnutí jiného členského státu, pokud
- a) uznání a výkon takového rozhodnutí by byly v rozporu s překážkou věci pravomocně rozhodnuté,
 - b) by skutek nenaplňoval znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky, pokud nejde o jednání uvedená v § 282; v případě trestných činů týkajících se daní, poplatků, cel nebo měny nelze rozhodnutí jiného členského státu neuznat pouze z toho důvodu, že právní předpisy České republiky neukládají tentýž druh daní, poplatků nebo cel nebo neobsahují stejná ustanovení týkající se daní, poplatků, cel nebo měny jako právní předpisy daného členského státu,
 - c) majetek, o jehož propadnutí nebo zabrání jde, nepodléhá podle jiných právních předpisů propadnutí nebo zabrání,
 - d) osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, požívá podle právního řádu České republiky nebo mezinárodního práva výsad a imunit, pro které je vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení,
 - e) výkonu takového rozhodnutí brání práva třetích osob,

- f) takové rozhodnutí bylo vydáno v řízení vedeném v nepřítomnosti osoby, vůči níž směřuje, ledaže
1. byla včas osobně předvolána, a tudíž informována o datu a místě konání nařízeného jednání soudu, které vedlo k vydání rozhodnutí, nebo jiným způsobem obdržela úřední informaci o datu a místě konání nařízeného jednání soudu tak, že bylo jednoznačně zjištěno, že o plánovaném jednání soudu věděla a byla informována, že jednání může být konáno a rozhodnutí vyneseno i v její nepřítomnosti,
 2. věděla o nařízeném jednání soudu a pověřila obhájce, kterého si sama zvolila, nebo který jí byl ustanoven, aby ji na jednání soudu obhajoval, a ten tak učinil, nebo
 3. poté, co jí bylo osobně doručeno rozhodnutí a byla výslovně poučena o svém právu na nové projednání věci nebo právu na podání opravného prostředku, jejichž využití umožňuje její účast v novém nebo opravném řízení, opětovné posouzení nebo přezkoumání věci a provedení nových důkazů a může vést ke změně původního rozhodnutí, se takového práva výslovně vzdala, nebo je v příslušné lhůtě neuplatnila nebo opravný prostředek vzala zpět,
- g) výkon trestu uloženého takovým rozhodnutím je podle právního řádu České republiky promlčen a takové rozhodnutí bylo vydáno pro skutek, jehož stíhání je podle právního řádu České republiky v pravomoci orgánů České republiky,
- h) jde o rozhodnutí
1. vydané pro skutek spáchaný zcela nebo zčásti na území České republiky nebo mimo území České republiky na palubě lodi nebo jiného plavidla nebo letadla anebo jiného vzdušného dopravního prostředku, které jsou registrovány v České republice; přitom zohlední zejména okolnosti spáchání skutku,
 2. vydané pro skutek spáchaný mimo území státu, o jehož rozhodnutí jde, a podle právního řádu České republiky by nebylo možné takový skutek trestně stíhat, pokud by byl spáchán mimo území České republiky,
 3. uvedené v § 278 odst. 2, a to v rozsahu, v jakém nelze vyslovit zabránění části takového majetku v obdobném trestním řízení vedeném v České republice, nebo
 4. uvedené v § 278 odst. 3, nebo
- i) takové rozhodnutí neobdržel, k takovému rozhodnutí není připojeno osvědčení na stanoveném formuláři, toto osvědčení je zjevně neúplné, neodpovídá obsahu rozhodnutí, k němuž je připojeno, nebo není přeložené do českého jazyka nebo jiného jazyka, ve kterém lze osvědčení podle prohlášení České republiky přijmout.

(3) Vznikne-li pochybnost o tom, zda nebo do jaké míry je osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení, rozhodne o tom na návrh této osoby, státního zástupce nebo samosoudce Nejvyšší soud.

(4) Před rozhodnutím o neuznání z důvodu uvedeného v odstavci 2 písm. i) samosoudce vyzve příslušný orgán jiného členského státu, aby mu ve lhůtě jím stanovené zaslal rozhodnutí, osvědčení, jeho opravené znění nebo překlad osvědčení do příslušného jazyka. Zároveň jej upozorní, že pokud tak neučiní ve stanovené lhůtě, aniž by uvedl podstatné důvody, pro které tak nemohl učinit, nemusí uznat rozhodnutí.

(5) Jsou-li dány důvody pro neuznání rozhodnutí jiného členského státu uvedené v odstavci 1 písm. a) nebo b) nebo v odstavci 2 písm. a), e), f) nebo h) bodu 1 nebo 2, samosoudce si před rozhodnutím o neuznání takového rozhodnutí vždy vyžádá stanovisko příslušného orgánu jiného členského státu, takové stanovisko si může vyžádat rovněž, je-li dán jiný důvod pro neuznání.“

159. V § 285 odst. 1 se slova „není-li dán“ nahrazují slovy „nevyužije-li samosoudce“ a slova „až 4“ se nahrazují slovy „a 3“.

160. V § 285 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Rozhodnutí jiného členského státu, na jehož základě má být zaplacen peněžitá částka až do výše hodnoty výnosu z trestné činnosti, samosoudce uzná tak, že vysloví propadnutí nebo zabrání peněžních prostředků nebo jiných věcí náležejících obviněnému nebo zúčastněné osobě jako náhradní hodnoty do výše peněžité částky uvedené v cizozemském rozhodnutí.“.

Dosavadní odstavce 2 a 3 se označují jako odstavce 3 a 4.

161. V § 285 odst. 3 se slova „kursu devizového trhu“ nahrazují slovem „kurzu“ a slova „ke dni“ se nahrazují slovy „pro den“.

162. V § 288 odst. 1 větě první se slova „a 3 až 5“ nahrazují slovy „a 2“.

163. V § 288 odst. 3 větě druhé se za slova „uvedený v“ vkládají slova „§ 281 odst. 2, může ukončit řízení. Shledá-li důvod uvedený v“.

164. V § 289 odst. 1 větě poslední se slova „Jedná-li se o sdílený majetek podle § 290, samosoudce“ nahrazují slovy „Samosoudce upozorní tuto organizační složku na povinnost sdílet majetek s jiným členským státem postupem podle § 290 a“.

165. V § 289 odst. 4 se za větu třetí vkládá věta „Je-li to potřebné pro zajištění výkonu uznaného rozhodnutí jiného členského státu, rozhodne též o zajištění majetku, kterého se rozhodnutí o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu týká.“.

166. V § 290 odst. 5 větě první se slova „a § 291“ a slova „nebo úhrady nákladů řízení“ zrušují.

167. V § 290 se doplňují odstavce 7 a 8, které znějí:

„(7) Přepočet sdílených peněžních prostředků na euro se provádí podle kurzu vyhlášeného Českou národní bankou pro den, kdy byly peněžní prostředky připsány na účet organizační složky státu uvedené v odstavci 6.

(8) Samosoudce vyrozumí orgán jiného členského státu, který mu zaslal rozhodnutí za účelem uznání a výkonu, o tom, která organizační složka státu je příslušná ke sdílení majetku a která organizační složka státu je příslušná k uzavření dohody ohledně sdílení majetku.“.

168. Na konci § 291 se doplňuje věta „Pokud samosoudce považuje tyto náklady za mimořádně vysoké, postupuje obdobně podle § 55.“.

169. V části páté hlavě VII se označení „Díl 2“ nahrazuje označením „*Oddíl 2*“.

170. V § 293 odst. 3 se na konci textu věty druhé doplňují slova „ , a jaká organizační složka státu je příslušná k uzavření dohody o sdílení majetku“.

171. Za § 295 se vkládá nový § 295a, který včetně nadpisu zní:

„§ 295a

Náklady

Pokud příslušný orgán jiného členského státu vyrozumí soud o tom, že náklady spojené s uznáním a výkonem rozhodnutí považuje za mimořádně vysoké, soud postupuje obdobně podle § 46.“.

172. V části páté hlavě VII se označení „Díl 3“ nahrazuje označením „*Oddíl 3*“.

173. V části páté hlavě VII se za díl 1 vkládá nový díl 2, který včetně nadpisu zní:

„Díl 2

Příkaz ke konfiskaci ve vztahu k členským státům vázaným nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805

Oddíl 1

Společná ustanovení

§ 297a

Působnost

Podle tohoto dílu se postupuje ve vztahu k jiným členským státům, pro které je závazné nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805.

§ 297b

Součinnost

(1) Ministerstvo na základě žádosti soudu nebo orgánu jiného členského státu poskytne součinnost při zjišťování potřebných informací, zejména při zjištění příslušného orgánu, kterému má být zaslán příkaz ke konfiskaci, nebo při ověření podmínek stanovených právním řádem vykonávajícího státu pro uznání a výkon příkazu ke konfiskaci.

(2) Pro účely podávání zpráv orgánům Evropské unie a usnadňování spolupráce s jinými členskými státy poskytne soud ministerstvu na jeho žádost potřebné informace, zejména o počtu příkazů ke konfiskaci zaslaných do jiných členských států k uznání a výkonu a o výsledku řízení o uznání a výkonu těchto příkazů v jiných členských státech a o počtu řízení o uznání a výkonu příkazů ke konfiskaci vydaných justičními orgány jiných členských států a jejich výsledku.

Oddíl 2

Uznání a výkon příkazu ke konfiskaci vydaného jiným členským státem

§ 297c

Příslušnost

(1) Na určení příslušnosti soudu k postupu podle tohoto oddílu se užije obdobně § 280 odst. 1 a 2.

(2) Má-li soud, kterému byl příkaz ke konfiskaci postoupen podle čl. 14 odst. 8 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805, pochybnosti o své příslušnosti, postupuje přiměřeně podle § 188 odst. 1 písm. a) trestního řádu. Ustanovení § 24 trestního řádu se užije přiměřeně.

§ 297d

Zajištění výkonu příkazu ke konfiskaci

Není-li majetek, o jehož propadnutí nebo zabrání jde, zajištěn, samosoudce upozorní orgán jiného členského státu, že pro účely zajištění úspěšného výkonu příkazu ke konfiskaci je nutné, aby vydal příkaz k zajištění.

§ 297e

Oboustranná trestnost

Příkaz ke konfiskaci vydaný orgánem jiného členského státu pro skutek, který spočívá v jiném jednání než uvedeném v čl. 3 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805, lze uznat a vykonat pouze v případě, že skutek by naplňoval znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky.

§ 297f

Rozhodnutí o uznání a výkonu příkazu ke konfiskaci

(1) Na rozhodnutí o uznání a výkonu příkazu ke konfiskaci se přiměřeně užije § 283 odst. 2.

(2) Vznikne-li pochybnost o tom, zda nebo do jaké míry je osoba, vůči níž příkaz ke konfiskaci směřuje, vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení, rozhodne o tom na návrh této osoby, státního zástupce nebo soudu Nejvyšší soud.

(3) V případě rozhodnutí podle čl. 26 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 samosoudce v usnesení uvede, z jakých důvodů upřednostnil výkon daného příkazu ke konfiskaci.

(4) Proti rozhodnutí, kterým se uznává a vykonává příkaz ke konfiskaci, nebo kterým se odmítá uznání a výkon příkazu ke konfiskaci, je přípustná stížnost, která má odkladný účinek.

§ 297g

Uznání příkazu ke konfiskaci

(1) Pokud samosoudce uzná příkaz ke konfiskaci na území České republiky, současně rozhodne, že se trest nebo ochranné opatření uložené tímto příkazem vykoná. Ustanovení § 124 odst. 2 a 3 se užije obdobně.

(2) Příkaz ke konfiskaci, na jehož základě má být zaplacen peněžitá částka až do výše hodnoty výnosu z trestné činnosti, samosoudce uzná tak, že vysloví propadnutí nebo zabránění peněžních prostředků nebo jiných věcí náležejících obviněnému nebo zúčastněné osobě jako náhradní hodnoty do výše peněžité částky uvedené v cizozemském rozhodnutí.

(3) V případě, že je samosoudce před uznáním příkazu ke konfiskaci informován o tom, že trest nebo ochranné opatření uložené příkazem ke konfiskaci byly již částečně vykonány v jiném státu nebo o jiné skutečnosti, v jejímž důsledku se příkaz ke konfiskaci stal zčásti nevykonatelným, samosoudce uzná příkaz ke konfiskaci ve zbylém rozsahu. V rozhodnutí v takovém případě samosoudce stanoví, jaká poměrná část trestu nebo ochranného opatření se vykoná v České republice. Obdobně samosoudce postupuje, pokud jiný členský stát vydal rozhodnutí o vrácení části majetku poškozenému a jsou splněny podmínky uvedené v čl. 29 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 pro vydání této části majetku poškozenému.

§ 297h

Výkon uznaného příkazu ke konfiskaci

(1) Za účelem zajištění výkonu uznaného příkazu ke konfiskaci samosoudce vyrozumí organizační složku státu, které podle zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích přísluší hospodaření s majetkem České republiky, o tom, zda jde o majetkovou trestní sankci; v případě pochybnosti se dotáže orgánu jiného členského státu. Není-li to zřejmé z rozhodnutí, vyrozumí samosoudce tuto organizační složku státu o tom, že se jedná o majetek propadlý nebo zabraný na základě uznaného příkazu ke konfiskaci jiného členského státu a uvede, kdy rozhodnutí o uznání nabylo právní moci. Nejde-li o majetkovou trestní sankci, samosoudce upozorní tuto organizační složku na povinnost sdílet majetek s jiným členským státem postupem podle čl. 30 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 a zároveň tuto organizační složku vyrozumí o tom, kterému orgánu jiného členského státu má příslušnou část sdíleného majetku zaslat.

(2) Samosoudce dále neprodleně upozorní orgán jiného členského státu, že nebude-li ve lhůtě 3 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o uznání a výkonu příkazu ke konfiskaci jiného členského státu informován o důvodu bránícím propadnutí nebo zabránění takového majetku, s takovým majetkem bude dále nakládáno jako s majetkem České republiky.

(3) Informuje-li orgán jiného členského státu ve lhůtě uvedené v odstavci 2 o důvodu bránícím propadnutí nebo zabránění majetku nebo jeho části, zejména že trest nebo ochranné opatření již byly zcela nebo zčásti vykonány v jiném státu nebo osoba, vůči níž příkaz ke konfiskaci směřuje, požadovanou částku dobrovolně uhradila, samosoudce o této skutečnosti neprodleně vyrozumí organizační složku státu uvedenou v odstavci 1. Následně samosoudce zruší své předchozí rozhodnutí o uznání a výkonu příkazu ke konfiskaci. V případě, že se uváděný důvod vztahuje jen na část propadlého nebo zabraného majetku, samosoudce po zrušení svého předchozího rozhodnutí uzná příkaz ke konfiskaci ve zbylém rozsahu. Je-li to potřebné pro zajištění výkonu uznaného příkazu ke konfiskaci, rozhodne též o zajištění majetku, kterého se rozhodnutí o uznání a výkonu příkazu ke konfiskaci týká. Zrušující rozhodnutí a případně též nové rozhodnutí o uznání a výkonu příkazu ke konfiskaci ve zbylém rozsahu samosoudce doručí osobě, vůči níž příkaz ke konfiskaci směřuje, státnímu zástupci, obhájci, byl-li zvolen nebo ustanoven, a organizační složce státu uvedené v odstavci 1.

(4) Informuje-li orgán jiného členského státu ve lhůtě uvedené v odstavci 2 o tom, že propadlý nebo zabraný majetek má být na základě rozhodnutí jiného členského státu vrácen poškozenému nebo že probíhá řízení o vrácení propadlého nebo zabraného majetku poškozenému, samosoudce o této skutečnosti neprodleně vyrozumí organizační složku státu uvedenou v odstavci 1. Je-li výsledkem řízení v jiném členském státu rozhodnutí o vrácení

majetku poškozenému, samosoudce postupuje obdobně podle odstavce 3 a zároveň rozhodne o vydání majetku poškozenému; přitom postupuje přiměřeně podle § 80 trestního řádu.

(5) Vyrozumí-li orgán jiného členského státu samosoudce ještě před skončením lhůty uvedené v odstavci 2 o tom, že není dán důvod bránící propadnutí nebo zabrání takového majetku, samosoudce o této skutečnosti neprodleně informuje organizační složku státu uvedenou v odstavci 1.

(6) Pokud je samosoudce orgánem jiného členského státu vyrozuměn o rozhodnutí, kterým byl poškozenému v jiném členském státu přiznán nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, nebo o skutečnosti, že v tomto členském státě probíhá řízení o takovém nároku poškozeného, samosoudce předá tuto informaci ministerstvu a zašle mu pravomocné rozhodnutí, kterým byl uznán příkaz ke konfiskaci, pro účely postupu podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí. Samosoudce vyrozumí ministerstvo o tom, na jaký účet má příslušnou část sdíleného majetku zaslat, a o dalších skutečnostech týkajících se majetkové trestní sankce významných z hlediska uspokojení nároků poškozených podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí.

(7) Nestanoví-li tento zákon jinak, postupuje se při výkonu trestu nebo ochranného opatření obdobně podle ustanovení hlavy dvacáté první trestního řádu.

§ 297i

Odložení výkonu příkazu ke konfiskaci

Samosoudce odloží výkon příkazu ke konfiskaci podle čl. 21 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 opatřením.

Oddíl 3

Zajištění výkonu příkazu ke konfiskaci v jiném členském státu

§ 297j

Příkaz ke konfiskaci

(1) Příkazem ke konfiskaci je v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 rozhodnutí soudu, kterým se ukládá propadnutí nebo zabrání majetku nebo jeho části anebo věci.

(2) K zajištění výkonu příkazu ke konfiskaci v jiném členském státu je příslušný soud, který ve věci rozhodl v prvním stupni.

§ 297k

Informační povinnost

(1) Předseda senátu neprodleně vyrozumí ministerstvo o tom, že zaslal příkaz ke konfiskaci ukládající majetkovou trestní sankci jinému členskému státu za účelem uznání a výkonu, a o výsledku řízení o uznání a výkonu příkazu ke konfiskaci v jiném členském státu.

(2) Předseda senátu na základě informace od ministerstva neprodleně vyrozumí orgán jiného členského státu o tom, že

- a) existuje oprávněná osoba podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí, jejíž právo na uspokojení jejího majetkového nároku ze zvláštního účtu ministerstva nezaniklo, pokud tuto skutečnost neuvedl již v osvědčení o vydání příkazu ke konfiskaci,
- b) právo oprávněné osoby na uspokojení jejího majetkového nároku ze zvláštního účtu podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí zaniklo, oprávněná osoba nepožádala o uspokojení svého majetkového nároku ze zvláštního účtu anebo tento nárok uspokojila zcela nebo zčásti jiným způsobem, pokud soud v osvědčení o vydání příkazu ke konfiskaci uvedl, že existuje taková oprávněná osoba, a
- c) nabylo právní moci rozhodnutí soudu v občanskoprávním řízení o nároku poškozeného na náhradu škody, nemajetkové újmy nebo vydání bezdůvodného obohacení; kopii tohoto rozhodnutí předseda senátu přiloží k vyrozumění.

Oddíl 4 Vzájemné nároky

§ 2971

Sdílení propadlého a zabraného majetku s jiným členským státem

(1) Souhlas s použitím majetku podle čl. 30 odst. 6 písm. d) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 uděluje jinému členskému státu Ministerstvo financí po zjištění stanoviska soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni. Ministerstvo financí si rovněž vyžaduje od jiného členského státu souhlas s takovým použitím majetku v České republice, a to na návrh organizační složky státu, které podle zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích přísluší hospodaření s takovým majetkem.

(2) K uzavření dohody s jiným členským státem ohledně sdílení majetku podle čl. 30 odst. 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 je příslušné Ministerstvo financí; návrh na uzavření takové dohody mu může podat soud, který rozhodl ve věci v prvním stupni nebo který rozhodl o uznání a výkonu příkazu ke konfiskaci v prvním stupni. Na žádost poskytne soud Ministerstvu financí potřebnou součinnost pro účely uzavření dohody.

(3) Sdílené věci nebo peněžní prostředky získané jejich zpeněžením předává do jiného členského státu organizační složka státu, které podle zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích přísluší hospodaření s majetkem České republiky; tato organizační složka je rovněž příslušná k převzetí sdílených věcí z jiného členského státu. V případě peněžních prostředků získaných výkonem majetkové trestní sankce je touto organizační složkou státu ministerstvo.

(4) Přepočet sdílených peněžních prostředků na euro se provádí podle kurzu vyhlášeného Českou národní bankou pro den, kdy byly peněžní prostředky připsány na účet příslušné organizační složky státu.

(5) Předseda senátu vyrozumí orgán jiného členského státu, kterému zasílá příkaz ke konfiskaci nebo od kterého jej obdržel, o tom, která organizační složka státu je příslušná ke sdílení propadlého nebo zabraného majetku nebo peněžních prostředků získaných jeho zpeněžením a která organizační složka státu je příslušná k uzavření dohody

o sdílení majetku. Jde-li o majetkovou trestní sankci, uveďte zároveň, jak mají být peněžní prostředky označeny.

§ 297m **Sdílení nákladů**

(1) K podání návrhu jinému členskému státu na sdílení vysokých nebo mimořádných nákladů spojených s výkonem příkazu ke konfiskaci v České republice podle čl. 31 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 a k uzavření dohody o sdílení těchto nákladů je příslušný soud, který rozhodl o uznání a výkonu příkazu ke konfiskaci v prvním stupni.

(2) Ke konzultacím a uzavření dohody o sdílení vysokých nebo mimořádných nákladů spojených s výkonem příkazu ke konfiskaci v jiném členském státu podle čl. 31 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 je příslušný soud, který rozhodl ve věci v prvním stupni.

§ 297n **Regresní nároky**

Ministerstvo je příslušné k úhradě vyplacené náhrady škody jinému členskému státu, k požadování úhrady vyplacené náhrady škody po jiném členském státu a k uzavření dohody o výši úhrady vyplacené náhrady škody podle čl. 34 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805.“.

174. V § 299 odst. 1 písm. b) a v § 300 odst. 1 písm. b) se slova „pravomocného rozhodnutí vydaného v soudním nebo jiném řízení nebo opatření vydaného v důsledku takového rozhodnutí“ nahrazují slovy „takového rozhodnutí nebo jiného pravomocného rozhodnutí anebo opatření vydaných soudem, správním orgánem nebo jiným orgánem v důsledku takového rozhodnutí“.

175. V § 301 odst. 3 se za větu druhou vkládá věta „Ustanovení § 24 trestního řádu se užije přiměřeně.“ a ve větě poslední se slova „a druhé“ nahrazují slovy „až třetí“.

176. V § 304 odst. 4 se věta první nahrazuje větou „Pokud došlo pouze k částečnému uznání nebo bylo rozhodnuto o neuznání anebo došlo k přeměně druhu nebo výměry trestu nebo ochranného opatření, předseda senátu neprodleně vyrozumí o nepravomocném rozhodnutí o uznání a výkonu příslušný orgán jiného členského státu; v případě neuznání nebo přeměny informuje i o důvodech takového postupu.“.

177. § 305 včetně nadpisu zní:

„§ 305 **Důvody pro neuznání rozhodnutí**

- (1) Soud nemusí uznat rozhodnutí soudu jiného členského státu, pokud
- uznání a výkon takového rozhodnutí by byly v rozporu s překážkou věci pravomocně rozhodnuté,
 - by skutek nenaplňoval znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky; v případě trestných činů týkajících se daní, poplatků, cel nebo měny nelze

rozhodnutí jiného členského státu neuznat pouze z toho důvodu, že právní předpisy České republiky neukládají tentýž druh daní, poplatků nebo cel nebo neobsahují stejná ustanovení týkající se daní, poplatků, cel nebo měny jako právní předpisy daného členského státu,

- c) osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, požívá podle právního řádu České republiky nebo mezinárodního práva výsad a imunit, pro které je vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení,
- d) osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, by nebyla podle právního řádu České republiky vzhledem k svému věku odpovědná za trestný čin,
- e) výměra dosud nevykonaného trestu nebo ochranného opatření činila v době doručení takového rozhodnutí soudu méně než 6 měsíců; nelze-li výkonu dosáhnout jinak, lze rozhodnutí uznat a vykonat i v tomto případě,
- f) takové rozhodnutí bylo vydáno v řízení vedeném v nepřítomnosti osoby, vůči níž směřuje, ledaže
 1. byla včas osobně předvolána, a tudíž informována o datu a místě konání nařízeného jednání soudu, které vedlo k vydání rozhodnutí, nebo jiným způsobem obdržela úřední informaci o datu a místě konání nařízeného jednání soudu tak, že bylo jednoznačně zjištěno, že o plánovaném jednání soudu věděla a byla informována, že jednání může být konáno a rozhodnutí vyneseno i v její nepřítomnosti,
 2. věděla o nařízeném jednání soudu a pověřila obhájce, kterého si sama zvolila, nebo který jí byl ustanoven, aby ji na jednání soudu obhajoval, a ten tak učinil, nebo
 3. poté, co jí bylo osobně doručeno rozhodnutí a byla výslovně poučena o svém právu na nové projednání věci nebo právu na podání opravného prostředku, jejichž využití umožňuje její účast v novém nebo opravném řízení, opětovné posouzení nebo přezkoumání věci a provedení nových důkazů a může vést ke změně původního rozhodnutí, se takového práva výslovně vzdala, nebo je v příslušné lhůtě neuplatnila nebo opravný prostředek vzala zpět,
- g) uložený trest nebo ochranné opatření zahrnují takové opatření zdravotní péče, které nelze s ohledem na právní řád České republiky nebo na její systém zdravotnictví v České republice vykonat,
- h) výkon trestu uloženého takovým rozhodnutím by byl podle právního řádu České republiky promlčen,
- i) příslušný orgán jiného členského státu, který byl soudem požádán o souhlas se stíháním osoby, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, nebo s výkonem trestu nebo ochranného opatření vůči takové osobě v České republice pro jiný trestný čin spáchaný před jejím předáním do České republiky než pro ten, pro který byla předána, takový souhlas neudělil,
- j) jde o rozhodnutí vydané pro skutek spáchaný zcela nebo zčásti na území České republiky nebo mimo území České republiky na palubě lodi nebo jiného plavidla nebo letadla anebo jiného vzdušného dopravního prostředku, které jsou registrovány v České republice; přitom zohlední zejména okolnosti spáchání skutku, nebo
- k) takové rozhodnutí neobdržel, k takovému rozhodnutí není připojeno osvědčení na stanoveném formuláři, toto osvědčení je zjevně neúplné, neodpovídá obsahu rozhodnutí, k němuž je připojeno, nebo není přeložené do českého jazyka nebo jiného jazyka, ve kterém lze osvědčení podle prohlášení České republiky přijmout.

(2) Vznikne-li pochybnost o tom, zda nebo do jaké míry je osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení, rozhodne o tom na návrh této osoby, státního zástupce nebo soudu Nejvyšší soud.

(3) Před rozhodnutím o neuznání z důvodu uvedeného v odstavci 1 písm. k) předseda senátu vyzve příslušný orgán jiného členského státu, aby mu ve lhůtě jím stanovené zaslal rozhodnutí, osvědčení, jeho opravené znění nebo překlad osvědčení do příslušného jazyka. Zároveň jej upozorní, že pokud tak neučiní ve stanovené lhůtě, aniž by uvedl podstatné důvody, pro které tak nemohl učinit, soud nemusí uznat rozhodnutí.

(4) Jsou-li dány důvody pro neuznání rozhodnutí jiného členského státu uvedené v odstavci 1 písm. a), f) g) nebo j), předseda senátu si před rozhodnutím o neuznání takového rozhodnutí vždy vyžádá stanovisko příslušného orgánu jiného členského státu; takové stanovisko si může vyžádat rovněž, je-li dán jiný důvod pro neuznání.

(5) Rozhodne-li soud o neuznání rozhodnutí jiného členského státu a osoba, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, je v uznávací vazbě, rozhodne zároveň o jejím propuštění. Proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost státního zástupce, která má odkladný účinek pouze tehdy, byla-li podána ihned po vyhlášení rozhodnutí a bylo-li současně podáno odvolání státního zástupce proti rozsudku, jímž bylo rozhodnuto o neuznání.“.

178. Na konci nadpisu § 306 se doplňují slova „**a výkon**“.

179. V § 306 odst. 1 se slova „není-li dán důvod“ nahrazují slovy „nevyužije-li soud některý z důvodů“, slova „soud uzná“ se nahrazují slovem „uzná“ a slova „až 4“ se nahrazují slovy „, 3 a 5“.

180. V § 306 odst. 2 se na konci textu věty první doplňují slova „, a ve zbývajících částech rozhodne o neuznání takového rozhodnutí“.

181. V § 307 se na konci textu věty první doplňují slova „, pokud to tento členský stát požaduje“.

182. V § 308 odst. 4 věty druhé se za slova „uvedený v“ vkládají slova „§ 302 odst. 2, může ukončit řízení. Shledá-li důvod uvedený v“.

183. V § 309 odst. 1 se za slovo „zpětvzetí“ vkládají slova „rozhodnutí a“.

184. V § 311 odst. 1 věty první se za slova „nebo ochranného opatření“ vkládají slova „které má být vykonáváno ve věznici nebo v ústavu pro výkon zabezpečovací detence“, a slova „věznici nebo zařízení pro výkon ochranného opatření“ se nahrazují slovy „příslušnému zařízení“.

185. V § 315 odst. 1 písm. b) se slova „pravomocného rozhodnutí vydaného v soudním nebo správním řízení“ nahrazují slovy „tohoto rozhodnutí nebo pravomocného rozhodnutí vydaného ve správním řízení v důsledku tohoto rozhodnutí“.

186. V § 315 odst. 1 písm. c) se slovo „souhlasí“ nahrazuje slovy „vyslovil souhlas“.

187. V § 315 odst. 3 se na konci textu písmene b) doplňují slova „na základě tohoto rozhodnutí nebo pravomocného rozhodnutí vydaného ve správním řízení v důsledku tohoto rozhodnutí“.

188. V § 319 odst. 1 se věta poslední nahrazuje větou „Tuto osobu předá Policie České republiky příslušným orgánům tohoto členského státu na jeho území; nachází-li se ve věznici nebo v ústavu pro výkon zabezpečovací detence, předají ji orgány Vězeňské služby.“.

189. § 320 včetně nadpisu zní:

„§ 320
Zásada speciality

Požádal-li příslušný orgán jiného členského státu o souhlas se stíháním osoby, která má být nebo byla tomuto státu předána, nebo s výkonem trestu nebo ochranného opatření takovou osobou v tomto členském státu pro jiný skutek spáchaný před jejím předáním k výkonu trestu nebo ochranného opatření, než pro ten, pro který má být nebo byla předána, postupuje se přiměřeně podle § 216. Příslušným k tomuto postupu je krajský soud, v jehož obvodu se osoba, která má být předána, zdržuje, a pokud již byla předána, krajský soud, který rozhodl v prvním stupni ve věci, v níž bylo vydáno rozhodnutí, o jehož výkon jde, nebo v jehož obvodu se nachází soud, který rozhodl v prvním stupni ve věci, v níž bylo takové rozhodnutí vydáno, a to na návrh státního zástupce.“.

190. V § 324 odst. 1 písm. l) se slova „závislosti na návykových látkách“ zrušují.

191. V § 327 odst. 5 se věta první nahrazuje větou „Pokud došlo pouze k částečnému uznání nebo bylo rozhodnuto o neuznání anebo došlo k přizpůsobení trestu, ochranného opatření, dohledu, přiměřeného omezení nebo přiměřené povinnosti, samosoudce neprodleně vyrozumí o nepravomocném rozhodnutí o uznání a výkonu příslušný orgán jiného členského státu; v případě neuznání nebo přizpůsobení informuje i o důvodech takového postupu.“.

192. § 328 včetně nadpisu zní:

„§ 328
Důvody pro neuznání rozhodnutí

- (1) Samosoudce nemusí uznat rozhodnutí jiného členského státu, pokud
- a) uznání a výkon takového rozhodnutí by byly v rozporu s překážkou věci pravomocně rozhoduté,
 - b) by skutek nenaplňoval znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky; v případě trestných činů týkajících se daní, poplatků, cel nebo měny nelze rozhodnutí jiného členského státu uznat pouze z toho důvodu, že právní předpisy České republiky neukládají tentýž druh daní, poplatků nebo cel nebo neobsahují stejná ustanovení týkající se daní, poplatků, cel nebo měny jako právní předpisy daného členského státu,
 - c) osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, požívá podle právního řádu České republiky nebo mezinárodního práva výsad a imunit, pro které je vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení,
 - d) osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, by nebyla podle právního řádu České republiky vzhledem k svému věku odpovědná za trestný čin,
 - e) délka, po kterou mají být trest, ochranné opatření, dohled, přiměřené omezení nebo přiměřená povinnost vykonávány, činila v době doručení takového rozhodnutí soudu

- méně než 6 měsíců; nelze-li výkonu dosáhnout jinak, lze rozhodnutí uznat a vykonat i v tomto případě,
- f) takové rozhodnutí bylo vydáno v řízení vedeném v nepřítomnosti osoby, vůči níž směřuje, ledaže
1. byla včas osobně předvolána, a tudíž informována o datu a místě konání nařízeného jednání soudu, které vedlo k vydání rozhodnutí, nebo jiným způsobem obdržela úřední informaci o datu a místě konání nařízeného jednání soudu tak, že bylo jednoznačně zjištěno, že o plánovaném jednání soudu věděla a byla informována, že jednání může být konáno a rozhodnutí vyneseno i v její nepřítomnosti,
 2. věděla o nařízeném jednání soudu a pověřila obhájce, kterého si sama zvolila, nebo který jí byl ustanoven, aby ji na jednání soudu obhajoval, a ten tak učinil, nebo
 3. poté, co jí bylo osobně doručeno rozhodnutí a byla výslovně poučena o svém právu na nové projednání věci nebo právu na podání opravného prostředku, jejichž využití umožňuje její účast v novém nebo opravném řízení, opětovné posouzení nebo přezkoumání věci a provedení nových důkazů a může vést ke změně původního rozhodnutí, se takového práva výslovně vzdala, nebo je v příslušné lhůtě neuplatnila nebo opravný prostředek vzala zpět,
- g) uložený trest, ochranné opatření, přiměřené omezení nebo přiměřená povinnost zahrnují takové opatření zdravotní péče, které nelze s ohledem na právní řád České republiky nebo na její systém zdravotnictví v České republice vykonat,
- h) výkon trestu uloženého takovým rozhodnutím je podle právního řádu České republiky promlčen a takové rozhodnutí bylo vydáno pro skutek, jehož stíhání je podle právního řádu České republiky v pravomoci orgánů České republiky,
- i) jde o rozhodnutí vydané pro skutek spáchaný zcela nebo zčásti na území České republiky nebo mimo území České republiky na palubě lodi nebo jiného plavidla, nebo letadla anebo jiného vzdušného dopravního prostředku, které jsou registrovány v České republice; přitom zohlední zejména okolnosti spáchání skutku, nebo
- j) takové rozhodnutí neobdržel, k takovému rozhodnutí není připojeno osvědčení na stanoveném formuláři, toto osvědčení je zjevně neúplné, neodpovídá obsahu rozhodnutí, k němuž je připojeno, nebo není přeložené do českého jazyka nebo jiného jazyka, ve kterém lze osvědčení podle prohlášení České republiky přijmout.

(2) Vznikne-li pochybnost o tom, zda nebo do jaké míry je osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení, rozhodne o tom na návrh této osoby, státního zástupce nebo samosoudce Nejvyšší soud.

(3) Před rozhodnutím o neuznání z důvodu uvedeného v odstavci 1 písm. j) samosoudce vyzve příslušný orgán jiného členského státu, aby mu ve lhůtě jím stanovené zaslal rozhodnutí, osvědčení, jeho opravené znění nebo překlad osvědčení do příslušného jazyka. Zároveň jej upozorní, že pokud tak neučiní ve stanovené lhůtě, aniž by uvedl podstatné důvody, pro které tak nemohl učinit, nemusí uznat rozhodnutí.

(4) Jsou-li dány důvody pro neuznání rozhodnutí jiného členského státu uvedené v odstavci 1 písm. a), e), f), g) nebo i), samosoudce si před rozhodnutím o neuznání takového rozhodnutí vždy vyžádá stanovisko příslušného orgánu jiného členského státu, takové stanovisko si může vyžádat rovněž, je-li dán jiný důvod pro neuznání.“.

193. V § 329 odst. 1 se slova „není-li dán důvod“ nahrazují slovy „nevyužije-li samosoudce podle § 328 odst. 1 některý z důvodů“.

194. V § 331 odst. 2 větě druhé se za slova „uvedený v“ vkládají slova „§ 326 odst. 2, může ukončit řízení. Shledá-li důvod uvedený v“.

195. V § 333 odst. 4 se písmena b) a c) zrušují.

Dosavadní písmena d) a e) se označují jako písmena b) a c).

196. V § 333 se za odstavec 4 vkládá nový odstavec 5, který zní:

„(5) Samosoudce může učinit opatření směřující k upuštění od výkonu uznaného rozhodnutí jiného členského státu také v případech, že

- a) osobu, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, nelze nalézt na území České republiky, nebo
- b) osoba, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, již nemá v České republice obvyklé bydliště, a tato skutečnost brání řádnému výkonu rozhodnutí.“

Dosavadní odstavce 5 až 7 se označují jako odstavce 6 až 8.

197. V § 333 odst. 6 větě druhé a v § 333 odst. 8 větě první se slova „až e)“ nahrazují slovy „a c) a v odstavci 5“.

198. V § 339 odst. 2 se písmeno a) zrušuje.

Dosavadní písmena b) až e) se označují jako písmena a) až d).

199. V § 347 odst. 1 písm. b) se slovo „skutek“ nahrazuje slovy „by skutek“ a slovo „nenaplňuje“ se nahrazuje slovem „nenaplňoval“.

200. V § 347 odst. 1 se na konci písmene f) slovo „ , nebo“ nahrazuje čárkou.

201. V § 347 odst. 1 písmeno g) zní:

„g) ochranný příkaz v něm popsáný byl vydán pro skutek spáchaný zcela nebo zčásti na území České republiky nebo mimo území České republiky na palubě lodi nebo jiného plavidla nebo letadla anebo jiného vzdušného dopravního prostředku, které jsou registrovány v České republice; přitom zohlední zejména okolnosti spáchání skutku, nebo“.

202. V § 347 se na konci odstavce 1 doplňuje písmeno h), které zní:

„h) je zjevně neúplný nebo není přeložen do českého jazyka nebo jiného jazyka, ve kterém lze evropský ochranný příkaz podle prohlášení České republiky přijmout.“.

203. V § 347 se odstavec 3 zrušuje.

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 3.

204. V § 347 odst. 3 se věta první zrušuje.

205. V § 347 odst. 3 větě první se za slova „rozhodnutím o“ vkládají slova „neuznání z důvodu uvedeného v odstavci 1 písm. h)“.

- 206.** V § 349 odst. 1 větě první se slova „ , 3 a 4“ zrušují.
- 207.** V § 349 odst. 2 větě druhé se za slova „uvedený v“ vkládají slova „§ 345 odst. 2 nebo v § 352 odst. 1 větě druhé, ukončí řízení. Shledá-li důvod uvedený v“.
- 208.** V § 350 odst. 2 větě druhé, § 354 odst. 2, § 360 odst. 2 větě druhé, § 360 odst. 3, § 363 a v § 392 odst. 1 větě druhé se slovo „právním“ zrušuje.
- 209.** V § 351 odst. 1 větě druhé se číslo „4“ nahrazuje slovy „1 písm. h)“.
- 210.** V § 351 odstavec 3 zní:
- a) „(3) Samosoudce bez zbytečného odkladu rozhodne o zrušení návazného opatření, pokud příslušný orgán jiného členského státu vyrozumí soud o zrušení evropského ochranného příkazu, nebo
- b) nastane jiná skutečnost, v jejímž důsledku nelze pokračovat ve výkonu návazného opatření uloženého na základě uznaného evropského ochranného příkazu.“.
- 211.** V § 351 se za odstavec 3 vkládá nový odstavec 4, který zní:
- a) „(4) Samosoudce může rozhodnout o zrušení návazného opatření, pokud příslušný orgán jiného členského státu vyrozumí soud, že netrvá na dalším výkonu návazného opatření uloženého na základě původního evropského ochranného příkazu,
- b) se chráněná osoba přestala zdržovat na území České republiky nebo zde již nemá bydliště, nebo
- c) jde o případ uvedený v § 352 odst. 2 větě druhé.“.
- Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 5.
- 212.** V § 351 odst. 5 se slova „odstavce 3“ nahrazují slovy „odstavců 3 a 4“.
- 213.** V § 352 odst. 2 větě druhé se slovo „rozhodne“ nahrazuje slovy „může rozhodnout“.
- 214.** V § 360 odst. 1 se slova „a odst. 6 až 9“ nahrazují slovy „ , § 48 odst. 6 až 9 a § 48a“.
- 215.** V § 362 odst. 1 větě první se slovo „sdělí“ nahrazuje slovem „může“, slovo „neprodleně“ se nahrazuje slovem „sdělit“ a slovo „požádá“ se nahrazuje slovem „požádat“.
- 216.** V § 365 odst. 1 úvodní části ustanovení se slovo „odmítne“ nahrazuje slovy „může odmítnout“.
- 217.** V § 366 odst. 1 větě první se slova „není-li dán důvod“ nahrazují slovy „nevyužije-li justiční orgán některý z důvodů“ a slova „justiční orgán o tom sepíše“ se nahrazují slovy „sepíše o tom“.
- 218.** V § 367 odstavec 1 zní:

„(1) Justiční orgán vykoná evropský vyšetřovací příkaz prostřednictvím jiného úkonu právní pomoci, než který je v něm uveden, pokud důkaz má být na základě evropského vyšetřovacího příkazu opatřen úkonem právní pomoci, který není v právním řádu České

republiky upraven nebo by jej takovým úkonem nebylo možné opatřit v trestním řízení vedeném v České republice v obdobném vnitrostátním případě, ale lze jej opatřit jiným úkonem právní pomoci, který nezasahuje do práv dotčené osoby ve větší míře než úkon právní pomoci uvedený v evropském vyšetřovacím příkazu.“.

219. V § 367 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Justiční orgán může vykonat evropský vyšetřovací příkaz prostřednictvím jiného úkonu právní pomoci, než který je v něm uveden, pokud důkaz lze opatřit jiným úkonem právní pomoci, který zasahuje do práv dotčené osoby v menší míře než úkon právní pomoci uvedený v evropském vyšetřovacím příkazu.“.

Dosavadní odstavce 2 a 3 se označují jako odstavce 3 a 4.

220. V § 367 odst. 3 se slova „1 písm. a“ nahrazují číslem „1“.

221. V § 367 odst. 4 se slova „odstavce 1“ nahrazují slovy „odstavců 1 a 2“.

222. V § 374 odstavce 1 a 2 znějí:

„(1) Pokud je třeba provést úkon právní pomoci za účelem opatření důkazu pro trestní řízení v jiném členském státu, předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce vydá evropský vyšetřovací příkaz. Je-li evropský vyšetřovací příkaz vydáván v přípravném řízení za účelem provedení úkonu právní pomoci, který je v přípravném řízení oprávněn povolit nebo nařídit pouze soudce, soudce na návrh státního zástupce potvrdí evropský vyšetřovací příkaz pro tento úkon; nevyhoví-li návrhu, uvede současně důvody, pro které tak učinil. Návrh státního zástupce musí obsahovat odůvodnění nezbytnosti a přiměřenosti úkonu právní pomoci a zhodnocení splnění zákonných podmínek pro povolení nebo nařízení takového úkonu soudcem v obdobném vnitrostátním případě. Pokud je třeba vydat evropský vyšetřovací příkaz za účelem opatření důkazu, který státní zástupce potřebuje k zastupování obžaloby v řízení před soudem, může jej státní zástupce za tímto účelem z vlastního podnětu vydat i po podání obžaloby; věty druhá a třetí se užijí přiměřeně.“.

(2) Evropský vyšetřovací příkaz se vydává na formuláři stanoveném předpisem Evropské unie upravujícím evropský vyšetřovací příkaz⁴⁸⁾ a obsahuje náležitosti v něm uvedené. Pokud evropský vyšetřovací příkaz potvrzuje pro určitý úkon právní pomoci soudce nebo předseda senátu, uvede v potvrzení, že ve vztahu k tomuto úkonu jsou splněny podmínky pro jeho vydání. Evropský vyšetřovací příkaz musí být přeložen do úředního jazyka nebo jednoho z úředních jazyků členského státu, do kterého je zasílán, nebo do jazyka, v němž jej tento stát podle svého prohlášení přijímá⁴⁶⁾. Ustanovení § 45 odst. 1 se užije přiměřeně.“.

223. Za § 375 se vkládá nový § 375a, který zní:

„§ 375a

(1) Nejsou-li podle orgánu jiného členského státu splněny podmínky pro vydání evropského vyšetřovacího příkazu, státní zástupce posoudí vznesené výhrady, a pokud je shledá důvodnými, postupuje podle § 376 písm. a). Týkají-li se výhrady úkonu právní pomoci, pro který evropský vyšetřovací příkaz potvrdil soudce nebo předseda senátu a státní zástupce je neshledá důvodnými, vyrozumí o nich soudce nebo předsedu senátu a požádá jej o stanovisko.

(2) Pokud soudce nebo předseda senátu na základě žádosti státního zástupce podle odstavce 1 dodatečně shledá, že podmínky pro vydání evropského vyšetřovacího příkazu ve vztahu k jím

potvrzenému úkonu nejsou splněny, státní zástupce evropský vyšetřovací příkaz ve vztahu k takovému úkonu odvolá z důvodu uvedeného v § 376 písm. a).“.

224. V § 378 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Na důkaz získaný na základě evropského vyšetřovacího příkazu a na doručení provedené na základě evropského vyšetřovacího příkazu se ustanovení § 42 odst. 2 a § 43 odst. 2 užití přiměřeně.“.

Dosavadní odstavce 2 a 3 se označují jako odstavce 3 a 4.

225. V § 382 odst. 1, § 384 odst. 2 úvodní části ustanovení, § 386 odst. 1, § 388 odst. 1, § 389 odst. 3 úvodní části ustanovení a v § 391 odst. 1 větě první se slovo „je“ nahrazuje slovy „může být“.

226. V § 394 odst. 2 větě druhé se číslo „3“ nahrazuje číslem „4“.

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Příslušnost soudu k provedení úkonu v rámci mezinárodní justiční spolupráce, je-li v cizím státu vedeno přípravné řízení, která byla určena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se posuzuje podle zákona č. 104/2013 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.
2. Zástupce národního člena Eurojustu a asistent národního člena Eurojustu jmenovaní do funkce přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se považují za zástupce a asistenta jmenované podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1727 ze dne 14. listopadu 2018 o Agentuře Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech (Eurojust) a o nahrazení a zrušení rozhodnutí Rady 2002/187/SVV. Jejich funkční období může být jednou opakováno, i když byli přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona již jmenováni opakovaně.
3. Prohlásila-li osoba, o jejíž vydání nebo předání jde, přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona před předsedou senátu za přítomnosti obhájce, že souhlasí se svým vydáním do cizího státu nebo se svým předáním do jiného členského státu, vydání této osoby do cizího státu nebo její předání do jiného členského státu se provede podle zákona č. 104/2013 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.
4. Řízení o uznání a zajištění výkonu příkazu k zajištění vydaného jiným členským státem Evropské unie a řízení o uznání a výkonu rozhodnutí ukládajícího propadnutí nebo zabránění majetku nebo věcí vydaného jiným členským státem Evropské unie, která byla zahájena přede dnem 19. prosince 2020, se dokončí podle zákona č. 104/2013 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.
5. Příslušnost soudu k dokončení řízení o uznání a zajištění výkonu příkazu k zajištění vydaného jiným členským státem Evropské unie a řízení o uznání a výkonu rozhodnutí ukládajícího propadnutí nebo zabránění majetku nebo věcí vydaného jiným členským státem Evropské unie, které bylo zahájeno přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se určí podle zákona č. 104/2013 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST DRUHÁ Změna trestního řádu

Čl. III

Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění zákona č. 57/1965 Sb., zákona č. 58/1969 Sb., zákona č. 149/1969 Sb., zákona č. 48/1973 Sb., zákona č. 29/1978 Sb., zákona č. 43/1980 Sb., zákona č. 159/1989 Sb., zákona č. 178/1990 Sb., zákona č. 303/1990 Sb., zákona č. 558/1991 Sb., zákona č. 25/1993 Sb., zákona č. 115/1993 Sb., zákona č. 292/1993 Sb., zákona č. 154/1994 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 214/1994 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 8/1995 Sb., zákona č. 152/1995 Sb., zákona č. 150/1997 Sb., zákona č. 209/1997 Sb., zákona č. 148/1998 Sb., zákona č. 166/1998 Sb., zákona č. 191/1999 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 30/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 77/2001 Sb., zákona č. 144/2001 Sb., zákona č. 265/2001 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 424/2001 Sb., zákona č. 200/2002 Sb., zákona č. 226/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 218/2003 Sb., zákona č. 279/2003 Sb., zákona č. 237/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 283/2004 Sb., zákona č. 539/2004 Sb., zákona č. 587/2004 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 45/2005 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 239/2005 Sb., zákona č. 394/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 79/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 113/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 253/2006 Sb., zákona č. 321/2006 Sb., zákona č. 170/2007 Sb., zákona č. 179/2007 Sb., zákona č. 345/2007 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 90/2008 Sb., zákona č. 121/2008 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 135/2008 Sb., zákona č. 177/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 301/2008 Sb., zákona č. 384/2008 Sb., zákona č. 457/2008 Sb., zákona č. 480/2008 Sb., zákona č. 7/2009 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 52/2009 Sb., zákona č. 218/2009 Sb., zákona č. 272/2009 Sb., zákona č. 306/2009 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 163/2010 Sb., zákona č. 197/2010 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 219/2010 Sb., zákona č. 150/2011 Sb., zákona č. 181/2011 Sb., zákona č. 207/2011 Sb., zákona č. 330/2011 Sb., zákona č. 341/2011 Sb., zákona č. 348/2011 Sb., zákona č. 357/2011 Sb., zákona č. 459/2011 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 43/2012 Sb., zákona č. 193/2012 Sb., zákona č. 273/2012 Sb., zákona č. 390/2012 Sb., zákona č. 45/2013 Sb., zákona č. 105/2013 Sb., zákona č. 141/2014 Sb., zákona č. 77/2015 Sb., zákona č. 86/2015 Sb., zákona č. 150/2016 Sb., zákona č. 163/2016 Sb., zákona č. 243/2016 Sb., zákona č. 264/2016 Sb., zákona č. 298/2016 Sb., zákona č. 301/2016 Sb., zákona č. 455/2016 Sb., zákona č. 55/2017 Sb., zákona č. 56/2017 Sb., zákona č. 57/2017 Sb., zákona č. 58/2017 Sb., zákona č. 59/2017 Sb., zákona č. 183/2017 Sb., zákona č. 204/2017 Sb., zákona č. 178/2018 Sb., zákona č. 287/2018 Sb., zákona č. 111/2019 Sb., zákona č. 203/2019 Sb., zákona č. 255/2019 Sb., zákona č. 315/2019 Sb., zákona č. 114/2020 Sb., zákona č. 165/2020 Sb., zákona č. 333/2020 Sb., zákona č. 220/2021 Sb., zákona č. 418/2021 Sb. a zákona č. 130/2022 Sb., se mění takto:

1. V § 29 se na konci textu odstavce 1 doplňují slova „ , a v řízení před soudem předseda senátu“.
2. V § 29 odst. 2 větě první a v § 110b větě první se za slovo „příbral,“ vkládají slova „a v řízení před soudem předseda senátu“.

3. V § 63 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Písemnosti týkající se zajištění peněžních prostředků na účtu je možné doručovat též na adresu, kterou osoba, již byly peněžní prostředky na účtu zajištěny, uvedla bance nebo jinému subjektu, který pro ni vede účet, jako kontaktní adresu, pokud neoznačila žádnou adresu pro doručování v trestním řízení a ani se nezdržuje na jiné adrese pro doručování podle občanského soudního řádu.“.

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 4.

4. V § 64 odst. 4 se na konci textu věty první doplňují slova „ , anebo jde o adresu uvedenou v § 63 odst. 3“.

5. V § 77b odst. 3 větě druhé se za slovo „zajištění“ vkládají slova „podle § 47, 78, 79, 79a, 79g, 344a, 347 nebo 358b“.

6. V § 79b odst. 1 se věta první nahrazuje větou „Orgán činný v trestním řízení, který rozhodl o zajištění, bezodkladně doručí zkrácené rozhodnutí o zajištění bez odůvodnění orgánu nebo osobě, které jsou příslušné k provedení zajištění.“.

7. V § 79b se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Poté, co tento orgán nebo osoba provedou zajištění věci, orgán činný v trestním řízení doručí rozhodnutí o zajištění osobě, které byla věc zajištěna.“.

8. V § 79b odst. 2 větě první se slova „rozhodnutí o zajištění“ nahrazují slovy „zkrácené rozhodnutí o zajištění bez odůvodnění“.

9. V § 79f odst. 5 větě první se slova „rozhodnutí o zrušení a omezení zajištění“ nahrazují slovy „zkrácené rozhodnutí o zrušení nebo omezení zajištění bez odůvodnění“.

10. V § 80 odst. 1 se za větu třetí vkládá věta „Byla-li věc v mezidobí prodána, s částkou za ni strženou se naloží obdobně podle věty první až třetí.“.

11. Za § 101a se vkládá nový § 101b, který zní:

„§ 101b

Je-li v řízení o trestném činu proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti anebo trestném činu obchodování s lidmi podle § 168 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, týrání svěřené osoby (§ 198 trestního zákoníku) nebo týrání osoby žijící ve společném obydlí (§ 199 trestního zákoníku) jako svědek vyslýchán poškozený, lze mu klást otázky jen prostřednictvím orgánu činného v trestním řízení.“.

12. V § 125 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Odsuzující rozsudek musí obsahovat též poučení poškozeného o možnosti žádat o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí, je-li tímto rozsudkem ukládána sankce, která je majetkovou trestní sankcí podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí (dále jen „majetková trestní sankce“).“.

13. V § 130 odstavec 1 zní:

„(1) Opis rozsudku soud doručí obžalovanému, státnímu zástupci a zúčastněné osobě. Poškozenému soud opis rozsudku doručí, pokud v trestním řízení uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, anebo pokud rozsudkem byla uložena majetková trestní sankce a poškozený je jinou osobou než stát a je znám. Rozsudek se těmto osobám doručí, i když byly přítomny při jeho vyhlášení.“.

14. V § 134 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Usnesení musí obsahovat též poučení poškozeného o možnosti žádat o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí, je-li tímto usnesením ukládána majetková trestní sankce.“.

15. V § 137 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Opis usnesení, kterým byla uložena majetková trestní sankce, se doručí též poškozenému, jde-li o jinou osobu než stát a je-li znám.“.

16. V § 183 odst. 2 se věta druhá nahrazuje větou „Ustanovení § 157 odst. 3 až 5 se použije obdobně.“.

17. V § 265h odst. 3 a v § 266 odst. 7 se za slovo „rozhodnutí“ vkládají slova „anebo by mělo být pozastaveno nakládání s věcmi, které propadly nebo byly zabráný na základě takového rozhodnutí“.

18. V § 265h se na konci odstavce 3 doplňuje věta „Vyhoví-li Nejvyšší soud návrhu, provede všechna potřebná opatření k tomu, aby byl výkon rozhodnutí neprodleně odložen nebo přerušen anebo bylo pozastaveno nakládání s propadlými nebo zabranými věcmi.“.

19. V § 265o odstavec 1 zní:

„(1) Před rozhodnutím o dovolání může předseda senátu Nejvyššího soudu odložit nebo přerušit výkon rozhodnutí, proti němuž bylo podáno dovolání, anebo nařídit pozastavení nakládání s věcmi, které propadly nebo byly zabráný na základě takového rozhodnutí. Pokud tak učiní, provede všechna potřebná opatření k tomu, aby byl výkon rozhodnutí neprodleně odložen nebo přerušen anebo bylo pozastaveno nakládání s propadlými nebo zabranými věcmi.“.

20. V § 275 odst. 4 se na konci textu věty první doplňují slova „ , anebo nařídit pozastavení nakládání s věcmi, které propadly nebo byly zabráný na základě takového rozhodnutí“.

21. V § 275 odst. 4 se za větu první vkládá věta „Pokud tak učiní, provede všechna potřebná opatření k tomu, aby byl výkon rozhodnutí neprodleně odložen nebo přerušen anebo bylo pozastaveno nakládání s propadlými nebo zabranými věcmi.“.

22. V § 314f se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje slovem „ , a“ a doplňuje se písmeno g), které zní:

„g) poučení poškozeného o možnosti žádat o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí, je-li trestním příkazem ukládána majetková trestní sankce.“.

23. V § 314f odstavec 2 zní:

„(2) Trestní příkaz se doručí obviněnému a státnímu zástupci. Obviněnému se doručí do vlastních rukou. Má-li obviněný obhájce, doručí se trestní příkaz též jemu. Poškozenému se trestní příkaz doručí, pokud v trestním řízení uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, anebo pokud trestním příkazem byla uložena majetková trestní sankce a poškozený je jinou osobou než stát a je znám.“.

24. V § 344a odst. 1 větě první se za slovo „trestu,“ vkládají slova „nebo byl-li takový trest uložen a je třeba zajistit jeho výkon,“.

25. Na konci § 345 se doplňuje věta „Předseda senátu zároveň uvede, zda jde o majetkovou trestní sankci.“.

26. V § 347 odst. 1 větě první se za slovo „majetku,“ vkládají slova „nebo byl-li takový trest uložen a je třeba zajistit jeho výkon,“.

27. V § 349b větě první se za slovo „rozsudku“ vkládají slova „bez odůvodnění“.

28. V § 349b se za větu první vkládá věta „Předseda senátu zároveň uvede, zda jde o majetkovou trestní sankci.“.

29. V § 358b odst. 1 větě první se za slovo „majetku,“ vkládají slova „nebo bylo-li zabrání části majetku uloženo a je třeba zajistit jeho výkon,“.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích

Čl. IV

Zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 229/2001 Sb., zákona č. 320/2001 Sb., zákona č. 501/2001 Sb., zákona č. 202/2002 Sb., zákona č. 280/2002 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 476/2002 Sb., zákona č. 88/2003 Sb., zákona č. 354/2003 Sb., zákona č. 480/2003 Sb., zákona č. 41/2004 Sb., zákona č. 218/2004 Sb., zákona č. 217/2005 Sb., zákona č. 359/2005 Sb., zákona č. 22/2006 Sb., zákona č. 140/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 139/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 457/2008 Sb., zákona č. 153/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 457/2011 Sb., zákona č. 18/2012 Sb., zákona č. 239/2012 Sb., zákona č. 407/2012 Sb., zákona č. 503/2012 Sb., zákona č. 311/2013 Sb., zákona č. 86/2015 Sb., zákona

č. 320/2015 Sb., zákona č. 375/2015 Sb., zákona č. 51/2016 Sb., zákona č. 135/2016 Sb., zákona č. 185/2016 Sb., zákona č. 192/2016 Sb., zákona č. 264/2016 Sb., zákona č. 55/2017 Sb., zákona č. 65/2017 Sb., zákona č. 104/2017 Sb., zákona č. 118/2020 Sb., zákona č. 261/2021 Sb., zákona č. 225/2022 Sb. a zákona č. .../2022 Sb., se mění takto:

1. V § 15 odst. 2 se věta poslední nahrazuje větami „Při nakládání s majetkem, který stát nabyt v důsledku rozhodnutí soudu o uznání a výkonu rozhodnutí jiného státu týkajícího se propadlého nebo zabraného majetku nebo věci^{28a)} nebo příkazu ke konfiskaci podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího vzájemné uznávání příkazů k zajištění a příkazů ke konfiskaci^{28b)}, se příslušná organizační složka řídí postupy pro sdílení majetku podle zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních⁹⁷⁾ a přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího vzájemné uznávání příkazů k zajištění a příkazů ke konfiskaci. Pokud příslušná organizační složka zašle jinému státu peněžní prostředky získané zpeněžením propadlého nebo zabraného majetku nebo věci, vyrozumí o tom orgán jiného státu příslušný ke sdílení majetku.“.

Poznámky pod čarou č. 28a, 28b a 97 znějí:

„^{28a)} § 124 a 285 zákona č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, ve znění pozdějších předpisů.

^{28b)} Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 ze dne 14. listopadu 2018 o vzájemném uznávání příkazů k zajištění a příkazů ke konfiskaci.

⁹⁷⁾ § 135, 290 a 291 zákona č. 104/2013 Sb., ve znění pozdějších předpisů.“.

2. V § 16 odstavec 3 včetně poznámek pod čarou č. 31a a 31b zní:

„(3) Nabude-li stát majetek v důsledku rozhodnutí soudu uvedeného v § 15 odst. 2 větě páté, naloží příslušná organizační složka (§ 11) s tímto majetkem až po uplynutí 3 měsíců ode dne právní moci tohoto rozhodnutí soudu nebo i před uplynutím této lhůty, byla-li podle zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních^{31a)} vyrozuměna, že není dán důvod bránící propadnutí nebo zabrání takového majetku nebo jeho části. Byla-li však organizační složka v uvedené lhůtě vyrozuměna o tom, že jiný stát informoval o důvodu bránícím propadnutí nebo zabrání takového majetku nebo jeho části, naloží s ním až po doručení rozhodnutí soudu vydaného ohledně dotčeného majetku na základě informace jiného státu^{31b)}.

^{31a)} § 134a odst. 4, § 289 odst. 5 a § 297h odst. 5 zákona č. 104/2013 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

^{31b)} § 134a odst. 3, § 289 odst. 4 a § 297h odst. 3 a 4 zákona č. 104/2013 Sb., ve znění pozdějších předpisů.“.

3. V § 16 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Pokud Nejvyšší soud vyrozumí příslušnou organizační složku (§ 11) o tom, že rozhodl o pozastavení nakládání s věcí, která propadla nebo byla zabráná na základě trestní sankce uložené v trestním řízení, nebo že takové pozastavení nařídil anebo že takový postup nařídil předseda senátu Nejvyššího soudu, neboť se v dané trestní věci vede řízení o mimořádném oprávněném prostředku, učiní příslušná organizační složka (§ 11) neprodleně všechna potřebná opatření k tomu, aby s věcí nebylo dále nakládáno způsobem, který by znemožnil její případné vrácení původnímu vlastníku. Není-li to možné, zejména z důvodu, že věc již byla převedena do vlastnictví jiné osoby, příslušná organizační složka o tom vyrozumí Nejvyšší soud.“.

ČÁST ČTVRTÁ
Změna zákona o soudnictví ve věcech mládeže

Čl. V

V § 88a odst. 3 zákona č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže), ve znění zákona č. 77/2015 Sb., zákona č. 86/2015 Sb. a zákona č. 55/2017 Sb., se slova „dílu 2“ nahrazují slovy „dílu 1 oddílu 2“.

ČÁST PÁTÁ
Změna zákona o výkonu zajištění majetku a věcí v trestním řízení

Čl. VI

Zákon č. 279/2003 Sb., o výkonu zajištění majetku a věcí v trestním řízení a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 113/2006 Sb., zákona č. 253/2006 Sb., zákona č. 218/2009 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 18/2012 Sb., zákona č. 193/2012 Sb., zákona č. 86/2015 Sb., zákona č. 55/2017 Sb. a zákona č. 225/2022 Sb., se mění takto:

1. V § 2 odst. 1 se věta druhá nahrazuje větou „Zkrácené rozhodnutí o zajištění bez odůvodnění neprodleně doručí orgánu nebo osobě, které jsou příslušné k provedení zajištění.“.
2. V § 2 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Poté, co tento orgán nebo osoba provedou zajištění, soud doručí rozhodnutí o zajištění osobě, které byla věc zajištěna.“.
3. V § 2 odst. 2 větě druhé se slova „usnesení o zajištění“ nahrazují slovy „zkrácené rozhodnutí o zajištění bez odůvodnění“.
4. V § 8 odst. 1 větě druhé se slova „usnesení o zajištění“ nahrazují slovy „zkráceného usnesení o zajištění bez odůvodnění“.

ČÁST ŠESTÁ
Změna trestního zákoníku

Čl. VII

Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb., zákona č. 181/2011 Sb., zákona č. 330/2011 Sb., zákona č. 357/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 193/2012 Sb., zákona č. 360/2012 Sb., zákona č. 390/2012 Sb., zákona č. 399/2012 Sb., zákona č. 494/2012 Sb., zákona č. 105/2013 Sb., zákona č. 241/2013 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 259/2013 Sb., zákona č. 141/2014 Sb., zákona č. 86/2015 Sb., zákona č. 165/2015 Sb., zákona č. 377/2015 Sb., zákona č. 47/2016 Sb., zákona č. 150/2016 Sb., zákona č. 163/2016 Sb., zákona č. 188/2016 Sb., zákona č. 321/2016 Sb., zákona č. 323/2016 Sb., zákona č. 455/2016 Sb., zákona č. 55/2017 Sb., zákona č. 58/2017 Sb., zákona č. 204/2017 Sb., zákona č. 287/2018 Sb., zákona č. 315/2019 Sb., zákona č. 114/2020 Sb., zákona č. 165/2020 Sb., zákona

č. 333/2020 Sb., zákona č. 336/2020 Sb., nálezů Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 206/2021 Sb., zákona č. 220/2021 Sb., zákona č. 417/2021 Sb., zákona č. 130/2022 Sb. a zákona č. 240/2022 Sb., se mění takto:

1. V § 66 se na konci odstavce 5 doplňuje věta „Zástavní práva k propadlému majetku nezanikají.“.
2. V § 70 se na konci odstavce 6 doplňuje věta „Zástavní práva k propadlé věci nezanikají.“.
3. V § 71 se na konci odstavce 3 doplňuje věta „Zástavní práva k propadlé náhradní hodnotě nezanikají.“.
4. V § 104 se na konci textu odstavce 1 doplňují slova „ ; zástavní práva k nim nezanikají“.

ČÁST SEDMÁ

Změna zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení

Čl. VIII

Zákon č. 59/2017 Sb., o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 178/2018 Sb., zákona č. 333/2020 Sb. a zákona č. 261/2021 Sb., se mění takto:

1. Za nadpis části první se vkládá označení a nadpis hlavy I, které znějí:

„HLAVA I OBECNÁ USTANOVENÍ“.

2. § 1 včetně nadpisu zní:

„§ 1 Předmět úpravy

Tento zákon upravuje způsob nakládání s peněžními prostředky z majetkových trestních sankcí uložených

- a) v České republice v trestním řízení vedeném orgány České republiky,
 - b) v jiném členském státu Evropské unie (dále jen „jiný členský stát“), pokud byly uznány a vykonány na území České republiky podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 ze dne 14. listopadu 2018 o vzájemném uznávání příkazů k zajištění a příkazů ke konfiskaci, nebo
 - c) ve Spojeném království Velké Británie a Severního Irska (dále jen „Spojené království“), pokud byly uznány a vykonány na území České republiky na základě Dohody o obchodu a spolupráci mezi Evropskou unií a Evropským společenstvím pro atomovou energii na jedné straně a Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska na straně druhé ze dne 30. dubna 2021 (dále jen „Dohoda mezi Unií a Spojeným královstvím“).
3. V § 2 odst. 1 úvodní části ustanovení se slova „ , s výjimkou sankce uložené rozhodnutím cizího státu, které bylo na území České republiky uznáno, za podmínky, že soud o uložení

takové sankce rozhodl trestním příkazem, v hlavním líčení nebo ve veřejném zasedání, do něhož si rozhodnutí o jejím uložení vyhradil podle § 230 odst. 2 nebo 3 trestního řádu“ zrušují.

4. V § 2 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Majetkovou trestní sankcí se rozumí také majetková sankce uložená rozhodnutím soudu jiného členského státu uznaným na území České republiky podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 nebo uložená ve Spojeném království rozhodnutím uznaným na území České republiky na základě Dohody mezi Uníí a Spojeným královstvím, pokud trestným činem, v důsledku jehož spáchání byla uložena majetková sankce, pachatel způsobil majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu anebo jím získal bezdůvodné obohacení. Ostatní majetkové sankce uložené rozhodnutím soudu cizího státu, které bylo na území České republiky uznáno, se za majetkovou trestní sankci pro účely tohoto zákona nepovažují.“.

Dosavadní odstavce 2 a 3 se označují jako odstavce 3 a 4.

5. V § 2 odst. 4 písm. a) a b) se slova „nebo ve kterém si soud rozhodnutí o uložení majetkové trestní sankce vyhradil do veřejného zasedání podle § 230 odst. 2 nebo 3 trestního řádu“ zrušují.
6. V § 2 odst. 4 písm. c) se slova „nebo si soud rozhodnutí o uložení majetkové trestní sankce vyhradil do veřejného zasedání podle § 230 odst. 2 nebo 3 trestního řádu, nebo“ zrušují.
7. V § 2 se na konci odstavce 4 tečka nahrazuje slovem „ , nebo“ a doplňuje se písmeno e), které zní:
- „e) kterému byl rozhodnutím jiného státu přiznán majetkový nárok, pokud v jiném státu byla v souvislosti s trestným činem, v důsledku jehož spáchání mu tento nárok vznikl, uložena majetková trestní sankce podle odstavce 2.“.

8. Za § 3 se vkládá označení a nadpis hlavy II, které znějí:

„HLAVA II
NAKLÁDÁNÍ S MAJETKEM ZÍSKANÝM VÝKONEM MAJETKOVÉ TRESTNÍ
SANKCE“.

9. V § 6 odst. 2 se slova „1 roku“ nahrazují slovy „2 let“.
10. V § 6 se na konci odstavce 2 doplňuje věta „Tato lhůta neběží po dobu, po kterou bylo nakládání s věcí pozastaveno Nejvyšším soudem z důvodu probíhajícího dovolacího řízení nebo řízení o stížnosti pro porušení zákona v dané trestní věci, a rovněž po dobu, po kterou probíhá jiné soudní řízení, jehož výsledek je rozhodný pro další nakládání s věcí.“.
11. V § 6 odst. 3 se na konci textu písmene c) doplňují slova „ ; jde-li o věc, která propadla nebo byla zabrána na základě majetkové trestní sankce podle § 2 odst. 2, lze si věc ponechat pouze v případě, že k tomu jiný členský stát udělil souhlas podle čl. 30 odst. 6 písm. d) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805“.
12. V § 7 odst. 1 písm. a) se slovo „a“ zrušuje.

13. V § 7 odst. 1 se za písmeno a) vkládá nové písmeno b), které zní:

„b) ke sdílení s jiným členským státem podle čl. 30 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 nebo se Spojeným královstvím na základě Dohody mezi Uníí a Spojeným královstvím, jde-li o peněžní prostředky z majetkových trestních sankcí podle § 2 odst. 2, a“.

Dosavadní písmeno b) se označuje jako písmeno c).

14. Za § 7 se vkládá označení a nadpis hlavy III, které znějí:

„HLAVA III
USPOKOJENÍ MAJETKOVÝCH NÁROKŮ OPRÁVNĚNÝCH OSOB
VE VNITROSTÁTNÍCH PŘÍPADECH“.

15. V § 8 odst. 1 větách druhé a třetí se číslo „3“ nahrazuje číslem „4“.

16. V § 8 odst. 1 větě druhé se slova „trestního příkazu nebo odsuzujícího rozsudku vydaného soudem“ nahrazují slovy „výroku o vině, výroku o majetkové trestní sankci a, nejde-li o oprávněnou osobu uvedenou v § 2 odst. 4 písm. d), výroku o majetkovém nároku poškozeného uvedeného v rozhodnutí soudu vydaném“.

17. V § 8 odst. 2 se na konci písmene a) doplňuje slovo „a“.

18. V § 8 odst. 2 se na konci písmene b) slovo „ , a“ nahrazuje tečkou a písmeno c) se zrušuje.

19. V § 8 odstavce 3 a 4 znějí:

„(3) Oprávněná osoba k žádosti připojí kopii pravomocného trestního příkazu nebo odsuzujícího rozsudku vydaného o trestném činu, v důsledku jehož spáchání jí vznikl majetkový nárok, a kopii pravomocného rozhodnutí, kterým byla uložena majetková trestní sankce. Oprávněná osoba uvedená v § 2 odst. 4 písm. a) až c) k žádosti připojí též kopii pravomocného rozhodnutí soudu, kterým jí byl přiznán její majetkový nárok, a oprávněná osoba uvedená v § 2 odst. 4 písm. d) k žádosti připojí též kopii pravomocného rozhodnutí, kterým byla odsouzenému stanovena výše vyživovací povinnosti. Oprávněná osoba k žádosti připojí i další listiny dokládající souvislost uplatněného majetkového nároku s trestným činem, v důsledku jehož spáchání jí vznikl majetkový nárok, a výši tohoto majetkového nároku, není-li to zřejmé z uvedených rozhodnutí. Pokud oprávněná osoba nemůže ve lhůtě uvedené v odstavci 1 přiložit k žádosti některou z požadovaných příloh z důvodů na ní nezávislých, vyrozumí o tom ministerstvo a tuto přílohu zašle, jakmile to bude možné.

(4) Oprávněná osoba uvedená v § 2 odst. 4 písm. b), která v případě, že jí bude přiznán její majetkový nárok v řízení ve věcech občanskoprávních, zamýšlí podat žádost o uspokojení svého majetkového nároku ze zvláštního účtu, je povinna nejpozději do 5 pracovních dnů po uplynutí lhůty uvedené v § 2 odst. 4 písm. b) doložit, že ve lhůtě uvedené v § 2 odst. 4 písm. b) podala návrh na zahájení řízení ve věcech občanskoprávních ohledně svého majetkového nároku; pokud nesplní tuto povinnost ve stanovené lhůtě, právo na uspokojení jejího majetkového nároku ze zvláštního účtu ministerstva zaniká. Oprávněná osoba zároveň připojí

kopii pravomocného rozhodnutí soudu vydaného v trestním řízení, kterým byla s tímto majetkovým nárokem odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních; pokud tak nemůže učinit v uvedené lhůtě z důvodů na ní nezávislých, vyrozumí o tom ministerstvo a kopii rozhodnutí zašle, jakmile to bude možné. Jestliže následně nastanou skutečnosti, v jejichž důsledku oprávněná osoba uvedená ve větě první předpokládanou žádost podat nemůže nebo ji již podat nezamýšlí, je povinna o tom ministerstvo neprodleně vyrozumět.“.

20. V § 9 se na konci odstavce 2 doplňují věty „Ministerstvo řízení také přeruší, pokud oprávněná osoba z důvodů na ní nezávislých nepřipojila k žádosti některou z požadovaných příloh, až do doby, než oprávněná osoba tuto přílohu zašle. Pokud důvod, který bránil připojení přílohy k žádosti, odpadl a oprávněná osoba přílohu nedoplní ani po opakované výzvě, ministerstvo řízení zastaví.“.
21. V § 9 odst. 3 větě první se slova „3 písm. a) nebo c)“ nahrazují slovy „4 písm. a), c) nebo d)“.
22. V § 11 odst. 2 větě první se slova „na zvláštní účet“ nahrazují slovem „ministerstvu“.
23. Za § 11 se vkládá nová hlava IV, která včetně nadpisu zní:

„HLAVA IV USPOKOJENÍ NÁROKŮ OPRÁVNĚNÝCH OSOB V PŘESHRANIČNÍCH PŘÍPADECH

Díl 1

Uspokojení nároků oprávněných osob z majetkové trestní sankce uložené jiným členským státem a uznané v České republice

§ 11a

(1) Podkladem pro uspokojení nároků oprávněné osoby uvedené v § 2 odst. 4 písm. e) je rozhodnutí o uznání a výkonu příkazu ke konfiskaci a informace jiného členského státu o tom, že rozhodl o přiznání majetkového nároku poškozenému. Pokud obdržená informace není dostatečná pro účely uspokojení majetkového nároku oprávněné osoby, ministerstvo požádá soud, který mu informaci zaslal, aby vyzval jiný členský stát k jejímu doplnění.

(2) Pokud jiný členský stát v informaci uvedl, že řízení o majetkovém nároku poškozeného v jiném členském státě dosud nebylo skončeno, ministerstvo vyčká do doby obdržení informace o výsledku takového řízení.

§ 11b

(1) Ministerstvo zašle příslušnému orgánu jiného členského státu peněžní prostředky ze zvláštního účtu ve výši odpovídající výši majetkového nároku oprávněné osoby, který jí byl přiznán rozhodnutím jiného členského státu. Peněžní prostředky přepočte na měnu jiného členského státu podle kurzu vyhlášeného Českou národní bankou pro den, kdy byly peněžní prostředky připsány na zvláštní účet.

(2) Nepostačují-li peněžní prostředky k úplnému uspokojení majetkového nároku oprávněné osoby, ministerstvo je zašle ve výši, v jaké byly získány výkonem majetkové trestní sankce podle § 2 odst. 2. Pokud jsou peněžní prostředky z více majetkových trestních sankcí

zasílány na zvláštní účet postupně, ministerstvo zašle každou jednotlivou částku příslušnému orgánu jiného členského státu bez zbytečného odkladu od jejího připsání na zvláštní účet.

(3) O zaslání peněžních prostředků nebo jejich části a dalších skutečnostech důležitých z hlediska uspokojení nároku oprávněné osoby, zejména zda již byly výkonem majetkové trestní sankce získány všechny peněžní prostředky nebo jen jejich část, ministerstvo neprodleně vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu.

(4) Pokud nebyly z majetkové trestní sankce podle § 2 odst. 2 získány žádné peněžní prostředky, ministerstvo o tom vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu.

(5) Pokud se ministerstvo dozví, že v mezidobí došlo k úplnému nebo částečnému uspokojení majetkového nároku oprávněné osoby, vyrozumí o tom příslušný orgán jiného členského státu a dotáže se jej, zda a v jaké výši mu má získané peněžní prostředky zaslat.

Díl 2

Uspokojení majetkových nároků oprávněných osob z majetkové trestní sankce uložené v České republice a uznané v jiném členském státu

§ 11c

(1) Ministerstvo neprodleně vyrozumí soud, který uložil majetkovou trestní sankci týkající se peněžních prostředků nebo věci, které se nacházejí na území jiného členského státu, pro který je závazné nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805, o tom, že

- a) existuje oprávněná osoba podle tohoto zákona, jejíž právo na uspokojení jejího majetkového nároku ze zvláštního účtu ministerstva nezaniklo,
- b) právo oprávněné osoby na uspokojení jejího majetkového nároku ze zvláštního účtu podle tohoto zákona zaniklo, oprávněná osoba nepožádala o uspokojení svého majetkového nároku ze zvláštního účtu nebo oprávněná osoba uspokojila svůj majetkový nárok zcela nebo zčásti jiným způsobem a
- c) nabylo právní moci rozhodnutí soudu v občanskoprávním řízení o nároku poškozeného na náhradu škody, nemajetkové újmy nebo vydání bezdůvodného obohacení; k tomuto vyrozumění přiloží kopii pravomocného rozhodnutí.

(2) Ministerstvo přepočte peněžní prostředky zaslané jiným členským státem na zvláštní účet na české koruny podle kurzu vyhlášeného Českou národní bankou pro den, kdy byly peněžní prostředky připsány na zvláštní účet.

(3) Není-li v odstavcích 1 a 2 stanoveno jinak, postupuje se obdobně podle § 8 až 11.

Díl 3

Uspokojení nároků oprávněných osob na základě Dohody mezi Unií a Spojeným královstvím

§ 11d

Uspokojení nároků oprávněných osob z majetkové trestní sankce uložené ve Spojeném království a uznané v České republice

(1) Podkladem pro uspokojení nároků oprávněné osoby uvedené v § 2 odst. 4 písm. e) je rozhodnutí o uznání a výkonu cizozemského rozhodnutí a informace od příslušného orgánu Spojeného království o tom, že bylo rozhodnuto o přiznání majetkového nároku poškozenému.

(2) Ministerstvo postupuje obdobně podle § 11b.

§ 11e

Uspokojení majetkových nároků oprávněných osob z majetkové trestní sankce uložené v České republice a uznané ve Spojeném království

(1) Ministerstvo přepočte peněžní prostředky zaslané příslušným orgánem Spojeného království na zvláštní účet na české koruny podle kurzu vyhlášeného Českou národní bankou pro den, kdy byly peněžní prostředky připsány na zvláštní účet.

(2) Ustanovení § 8 až 11 se použijí obdobně.“.

24. Za § 11e se vkládá označení a nadpis hlavy V, které znějí:

„HLAVA V SPOLEČNÁ USTANOVENÍ“.

25. V § 12 odst. 1 se text „b) 2%“ nahrazuje textem „c) 5%“.

26. V § 12 se doplňuje odstavce 4, který včetně poznámky pod čarou č. 1 zní:

„(4) Z peněžních prostředků z majetkové trestní sankce podle § 2 odst. 2 zbývajících na zvláštním účtu po odečtení části peněžních prostředků, která má být zaslána do jiného členského státu nebo do Spojeného království podle § 11b nebo 11d, ministerstvo zašle jejich část sdílenou podle čl. 30 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 nebo podle zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních¹⁾ příslušnému orgánu jiného státu a vyrozumí jej o této skutečnosti. Ohledně zbylých peněžních prostředků se postupuje obdobně podle odstavců 1 až 3.

¹⁾ § 135 odst. 2 zákona č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, ve znění pozdějších předpisů.“.

ČÁST OSMÁ ÚČINNOST

Čl. IX

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2023.